

Vaandeldrager

Jaargang 29 - oktober 2013 - nummer 107



- ✓ Afscheid...
- ✓ Ereburger Den Haag
- ✓ Generaal van Uhm Trofee 2013
- ✓ Defening Rainy Springbok

RODE DRAAD

In de "rode draad" een aantal foto's met een terugblik op de militaire carrière van de vorige Commandant Garderegiment Fuseliers Prinses en 17 Painfbat GFPI, Luitenant-kolonel der Fuseliers Henk de Boer.



1991 Met het dienstplichtig Tweede Peloton Ccie bij het maken van de afscheidsfoto



1991 Tijdens 50 jarige D-Day herdenking in Normandie. Als C-Vaandelwacht ontmoeting met HM Koningin Beatrix bij haar bezoek aan Pont AudeMer

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON

GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

De soldaten worden met gepantserde rupsvoertuigen naar de plek van actie gebracht. Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.



YouTube

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

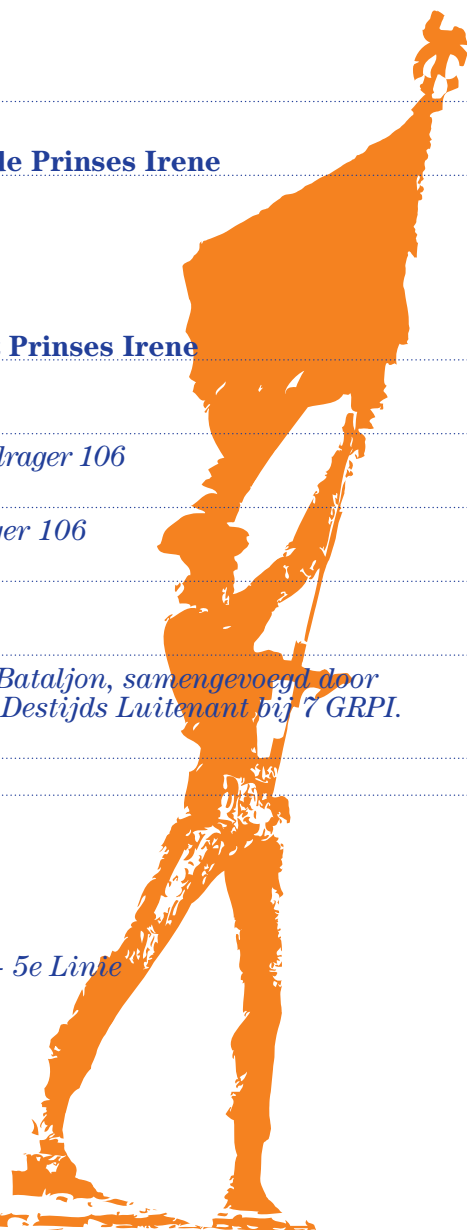
facebook

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:
www.facebook.com/17painfbatGFPI



Inhoud

Van de redactie	2
Van de Regimentscommandant	3
Van de Stichting Brigade en Garde	4
In memoriam	5
Regimentsflitsen	6
<i>Interview met Kapitein der Fuseliers René Bergen Henegouwen, de nieuwe regimentskapitein,</i>	6
<i>Overlijden van oud-regimentsadjutant, Adjutant-onderofficier b.d. Henk van Groenestein</i>	7
<i>Herdenkingsweek Normandië</i>	8
<i>Beëdiging en koorduitreiking Colijnsplaat</i>	10
<i>Fuseliers herdenken bevrijding Beringen</i>	12
Vereniging Van Veteranen GFPI	13
<i>Feest van Waardering voor Veteranen</i>	13
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	16
<i>"Wetenswaardigheden van onze vereniging"</i>	16
<i>Rudi Hemmes, ereburger van de gemeente Den Haag</i>	18
<i>Battlefield tour Normandië</i>	19
<i>In Memoriam Joan Herbrink – Andrew</i>	20
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene	21
<i>Zaterdag 29 juni 2013, Nederlandse Veteranendag in den Haag.</i>	21
Vierde bataljon GRPI	23
<i>Uit het dagboek van Jaap Gravesteijn 4 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 106</i>	23
Vijfde bataljon GRPI	25
<i>Uit het dagboek van F. Mulder, 5 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 106</i>	25
Zesde bataljon GRPI: S-ireentje 75	27
<i>Droppingspost Pangkalan</i>	27
Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan	29
<i>Geschiedschrijving van 7 Irene, aangeleverd door leden van het Bataljon, samengevoegd door wijlen Mr. C.W. Labree (bij leven burgemeester van Barneveld). Destijds Luitenant bij 7 GRPI.</i>	29
Bataljonsflitsen	32
Bataljonsnieuws	34
<i>Schiet Oefening Bergen II (SOB II) B Compagnie</i>	34
<i>Generaal van Uhm Trofee 2013</i>	35
<i>D Compagnie verblijdt kinderen met een hartafwijking</i>	37
<i>Rainy Springbok, Winterberg</i>	38
<i>Internationale Samenwerking: 1 Mediaan Bataljon Bevrijding - 5e Linie</i>	39
<i>Bericht uit Mali</i>	40



Colofon

Jaargang 29, nummer 107
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 1.800 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Deadline nummer 108
15 november 2013

Hoofdredactie:
Hans Sonnemans
E jwh.sonnemans@mindef.nl

Eindredactie:
Luc Vermeulen, Kol der Fus bd
E lvermeulen1@on.nl

Redactie:
Nico Boom, Lkol der Fus
René Bergen Henegouwen, Kap der Fus
Charrel van Sambeeck, Aooi der Fus
Frank Peters, Maj der Fus
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
T 040 - 2665662 en 040 - 2665678
E 17painfbat@mindef.nl

Voorpagina:
Commando-overdracht

Vormgeving:
G3M - Grafisch & MultiMedia
Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

Druk:
Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Fotografie:
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Wim ter Horst
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus
Adriaan van Stolk
Jelle Marseille

Website:
www.fuseliers.nl

Een kwartaalblad als de Vaandeldrager, heeft zo zijn beperkingen. Soms is het onmogelijk om het actuele regimentsnieuws te volgen. Belangrijk regimentsnieuws, zoals de overdracht van het commando over het Garderegiment Fuseliers en 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI door Luitenant-kolonel der Fuseliers Henk de Boer aan Luitenant-kolonel der Fuseliers Nico Boom. Deze gebeurtenis heeft plaatsgevonden op 20 september jl., maar op dat moment was deze Vaandeldrager al volop in productie!

Vandaar dat we in dit nummer terugblikken met de “oude” regimentscommandant, met in “de rode draad” enkele foto’s uit zijn persoonlijke fotoalbum. In het volgende nummer zal de “nieuwe” regimentscommandant zich aan u voorstellen.

De wisseling van het commando over het Garderegiment Fuseliers sluit altijd weer een periode af. Er komt een foto bij in de portrettengalerij in de hal van het museum. Er wordt als het ware een nieuwe tijdvak aangevuld aan de lijn die teruggaat tot het ontstaan van de Irene Brigade in 1941. De periode “Henk de Boer” is afgesloten.

Persoonlijk sluit het voor mij een veel langere periode af. Ik herinner mij heel goed Eerste-luitenant der Fuseliers de Boer als Commandant Vaandelwacht. Ergens halverwege de jaren negentig hebben we nog samen het vaandel begeleid in een televisiestudio. Het werd daar opgesteld in het decor van het programma “De Tijd Stond Even Stil”. Luitenant de Boer nam de beveiliging van het vaandel serieus en had zijn handvuurwapen voorzien van scherpe munitie; iets wat nu in een televisiestudio niet meer denkbaar zou zijn!

In die aflevering werd aandacht besteed aan de Prinses Irene Brigade. Presentator hiervan was Philip Freriks; inmiddels al weer enkele jaren met pensioen als journaalpresentator. Op de tribune zaten toen tientallen veteranen van de Irenebrigade, waarvan er helaas niet veel meer in leven zijn.

Het vertrek van Overste Henk de Boer sluit voor hem en mij een periode van ruim twintig jaar af: de periode waarin hij verschillende functies binnen 17

Painfbat GFPI heeft vervuld en waarbij we elkaar veelvuldig hebben ontmoet. Het meest natuurlijk in de afgelopen drie jaren, onder andere als lid van de redactie van de Vaandeldrager. Twintig jaar en dat zegt natuurlijk ook iets voor mij!

Als conservator van de regimentsverzameling mocht ik hem gevraagd en ongevraagd adviseren. Ik kon altijd op zijn belangstelling voor onze historische collectie rekenen. Goede herinneringen heb ik ook aan het maken van de meest recente versie van het “oranje-blauwe” regimentsboek, in de periode voorafgaand aan het 60-jarig jubileum in 2011. We hebben toen veel over en weer gebeld en gemaïld, vaak ’s avonds (erg) laat.

Henk, heel erg bedankt voor je steun, je luisterend oor en je grote inzet voor “ons” Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Als ik even terugga naar die eerder genoemde televisie-uitzending: de hoofdgast, degene die door presentator Freriks een aantal vragen voorgelegd kreeg, is gelukkig nog steeds onder ons. Het is Generaal-majoor van de Koninklijke Luchtmacht b.d. Rudi Hemmes, sinds 1 juni van dit jaar Erevoorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”. Hij werd op 20 juni jl. 90 jaar.

Ter gelegenheid hiervan verraste de burgemeester Jozias van Aartsen van 's-Gravenhage hem op 17 juli met de Gouden Erepennin, met daaraan verbonden het ereburgerschap van de stad Den Haag. Met deze bijzondere erkenning eert het gemeentebestuur tevens alle mannen van de Irene Brigade, “die na zware strijd in Frankrijk, België en in ons land, Den Haag op 8 mei 1945 hebben bevrijd”.

Rudi, echtgenote Madeleine en alle familieleden, van harte gefeliciteerd met deze bijzondere en eervolle onderscheiding. In mijn vorige redactionele stukje noemde ik je al “de symbolische Vaandeldrager van ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene”. Deze opmerking kan ik weer herhalen, maar nu oranje-blauw onderstreept!

Ik wens u veel leesplezier met deze Vaandeldrager 107.

Van de Regimentscommandant

Door Henk de Boer, Luitenant-kolonel der Fuseliers

Regimentsgenoten,

Als ik dit schrijf staan we aan de vooravond van Prinsjesdag 17 September 2013. Een mooie datum voor ons 17e Bataljon en ons Garderegiment! Want op deze derde dinsdag in september zal onze C Compagnie zich weer van haar beste kant laten zien op onze ereplek in de ceremoniële afzetting op het Binnenhof. Een bijzonder moment dit jaar, want voor het eerst zal onze Koning Willem-Alexander de troonrede voorlezen. Maar deze keer zullen de berichten en plannen van de regering wederom de krijgsmacht niet ontzien. Weer zal belangrijke gevechtskracht worden geschrapt, om aan de volgende financiële bezuinigingen tegemoet te komen. Het lijkt alsof datgene wat met veel inspanning is opgebouwd, namelijk de capaciteit om te kunnen vechten voor vrijheid en vrede, er niet meer toe doet, nu geld en efficiënte bedrijfsvoering in plaats van visie, kernwaarden worden in de Nederlandse politiek. Wij militairen kunnen slechts incasseren en doorgaan om effectief te blijven. Dat gaan we ook zeker doen. Ook in deze tijd van onzekerheid en veranderingen! Immers wie zou het anders kunnen doen? Wij gaan door waar anderen (moeten) stoppen, zoals wij altijd hebben gedaan!

En dat laten we ook zien met onze recente activiteiten. Zeker met de plotselinge planningsopdracht in juni om een peloton Infanterie in te zetten in Mali (Afrika) samen met ons zusterbataljon Bevrijding/5e Linie. Gespannen werden de voorbereidingen door het Bataljon en een verkenning door onze S2, de Kapitein van de Haas, met een Nederlandse delegatie in Mali uitgevoerd. Toch weer een teleurstelling, omdat ook deze opdracht niet doorging voor onze B Compagnie. Uiteindelijk is de samenwerking tussen de twee bataljons wel tot stand gekomen met de individuele uitzending van de Adjudant "Fred" in het Belgische detachement. Fred heeft dat erg goed opgepakt en laten we zeggen dat het begin er is!

Zeker en vast was een compagnie van het bataljon aanwezig bij de herdenkingen in Normandië van 4 t/m 7 juni. Dit keer viel de eer te beurt aan de A Compagnie, die hier een hele mooie happening van heeft gemaakt. En er zijn alvast afspraken gemaakt voor volgend jaar wanneer we herdenken dat het 70 jaar geleden is, dat deze enorme opoffering is gemaakt voor onze vrede.

Nog in het verlof, op 21 juli, heeft een detachement onder leiding van Sergant-majoor Verhoeven van

de Sie S1 deelgenomen aan de feestelijkheden rondom de troonsbestijging van de nieuwe Koning der Belgen, Koning Philippe. Want natuurlijk waren wij daarbij. En daarna werden



er op 22 augustus in Colijnsplaat weer nieuwe Fuseliers beëdigd op ons vaandel. Voor het eerst met de eed of belofte van trouw aan onze koning Willem-Alexander. Onze nieuwe Regimentscommandant Luitenant-kolonel Nico Boom ontving hier zijn koord uit handen van Generaal-majoor b.d. Hemmes en mocht direct in het zilte nat van Colijnsplaat het Invasiekoord nat maken.

Ja, dat valt toch ook allemaal te melden en meer! Vooral in september neemt het aantal Regiments gebeurtenissen steeds meer toe. Natuurlijk de traditionele herdenking op 6 september in Beringen door onze B Compagnie. Wederom heeft onze dominee zich kranig geweerd in de katholieke mis en konden alle oud-strijders, ondanks het dreigende weer, uiteindelijk droog genieten van de broodjesmaaltijd. Daarna de indrukwekkende Nationale herdenking bij het Indië-monument in Roermond op zaterdag 7 september. De herdenking in Maaseik bij het Bataljon Bevrijding/5e Linie. Daarna het weer zeer geslaagde Regimentsdiner op 12 september waar onze nieuwe regimentscommandant werd ingedronken in het Regiment. Een krachtig "Leve het Regiment" geeft zijn intentie zeker weer! De herdenking en reünie van het 4^e, 5^e, 6^e en 7^e Bataljon Garderegiment Prinses Irene op 18 september, 19 september de uitreiking van de Veteranenspeld aan actief dienende militairen, de commando-overdracht op 20 september, het kinderweekend daar vlak na, de reünie van het 3e Bataljon Garderegiment Prinses Irene op 25 september... Ja-zeker, er valt veel te melden in september dit jaar.

Dus u ziet, wij gaan door met activiteiten waar u trots op kunt zijn als Fuselier! Ik ben zeker trots dat ik uw Regimentscommandant heb mogen zijn de afgelopen drie jaar. En dat wij Fuseliers er samen klaar voor zijn om te dienen waar ook ter wereld! Ik wens u veel leesplezier toe met deze Vaandeldrager.

Hokahey!
Volo et Valeo!

Van de Stichting Brigade en Garde

*Tekst: Kees Nicolai, Generaal-majoor b.d. der Fuseliers
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*



Lkol Numan als Commandant 13 Painfbat GFPI, tevens regimentscommandant

Droef nieuws

Deze keer ben ik genoodzaakt mijn bijdrage aan "de Vaandeldrager" te beginnen met een droeve mededeling.

Recent is ons onze oud-regimentscommandant, Generaal-majoor b.d. der Fuseliers G.A. Numan ontvallen.

De crematieplechtigheid, waarbij ondergetekende vergezeld van Brigadegeneraal der Fuseliers b.d. G.G.M. van Leeuwe als delegatie van het regiment aanwezig waren, heeft plaatsgevonden op vrijdag 30 augustus jl.

Ook oud-regimentscommandant Brigadegeneraal b.d. C. Kuypers en namens "de Vrienden van de Westenbergkazerne" Kapitein b.d. H. Meijerink hebben hem de laatste eer bewezen.

Generaal-majoor b.d. Numan is van 18 april 1969 tot 23 oktober 1970 commandant geweest van 13 Pantserinfanteriebataljon GFPI en ons Garderegiment, alsmede commandant van de Westenbergkazerne.

Ook was hij o.a. Adjutant in buitengewone dienst van H.M. de Koningin.

Zijn laatste functie in actieve dienst was commandant van de 4e Divisie.

Moge hij rusten in vrede.

Afscheid

Omdat op 30 augustus jl. ook een vergadering gepland stond van onze stichting, heb ik helaas in dat verband geen afscheid kunnen nemen van onze vertrekkende regimentscommandant, Luitenant-kolonel Henk de Boer.

Ik ben van mening, dat hij kan terugzien op een uitstekende periode als bataljons- en regimentscommandant, met veel behaalde successen.

Mede namens u allen wil ik hem daarvoor vanaf deze plaats veel dank toe wensen.

Ook is inmiddels onze regimentskapitein, Kapitein Helga van Stratum-Meindertsma, vervangen door Kapitein René Bergen Henegouwen.

Hoewel zij binnen de VVOGFPI nog steeds actief is als penningmeester, wil ik haar toch bedanken voor haar vele verdiensten als regimentskapitein en tevens Kapitein van Bergen Henegouwen veel succes wensen in zijn nieuwe functie.

Tot slot wil ik de bij het uitkomen van deze editie van de Vaandeldrager nieuw aangetreden bataljons- en regimentscommandant, Luitenant-kolonel Nico Boom, een plezierige en succesvolle periode in zijn nieuwe functies toewensen.

Volo et Valeo



1992 Als Plv C Ccie tijdens wadloopoefening in Marnehuizen tijdens eerste schietserie 25mm aldaar. Mooie borden met het toenmalige compagnieslogo zijn ingewijd



1992 In de eerste mess Congleton tijdens een borrel. Achter Sgt1 van Helvert aan de bar.

In memoriam

Van de redactie: In het In Memoriam van Vaandeldrager 106 is een storende fout geslopen. Per abuis is boven de namen van de overledenen van de VOSKNBPI het kopje “Vierde bataljon GRPI” geplaatst, terwijl het Vierde bataljon GRPI daarna al vermeld stond met haar overledenen. In deze editie zijn daarom de namen van deze overledenen van de VOSKNBPI opnieuw opgenomen, nu onder de juiste benaming.

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, Indië Bataljons GRPI en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

A. Termeer	08 maart 2013	Boxtel
F. Vriens	17 maart 2013	Bergen op Zoom
Mw. I. Van Zalinge-Buis	19 april 2013	Breda
Mw. M. Gielen-van der Linden	30 april 2013	Den Haag
Mw. Bon-Lüneman	30 april 2013	Den Haag
Mw. J. Rison-van den Driest	18 juli 2013	Rotterdam
Mw. J. Herbrink-Andrew	21 juli 2013	Veldhoven

Vierde bataljon GRPI

Mevr. C. Meinderts – Goes, weduwe van H. Meinderts	Staf MT	8 juni 2013	Wergea
T. Strikkers	1e Cie	3 september 2013	Bennebroek
H. Reijnders	3e Cie	4 september 2013	Arnhem

Zesde Bataljon GRPI

B.A. Brummelhuis	april 2013	Enschede
H.M. Migchelbrink	26 juni 2013	Zeddam
K.J. Derks	20 februari 2013	Mook
P.J.M. Hersbach	2 mei 2013	Poeldijk
C.H. van Blarcum	27 augustus 2013	Laren (NH)

Zevende Bataljon GRPI

Ch. Suick	2e Cie	2 juni 2013	Gouda
P. Wiersma	1e Cie	20 juni 2013	Stiens
J. te Mebel	3e Cie	3 juli 2013	Doetinchem

Garderegiment fuseliers Prinses Irene

G.A. Numan	24 augustus 2013	Deventer
H. van Groenestein	20 juni 2013	Hoofddorp



INTERVIEW MET KAPITEIN DER FUSELIERS RENÉ BERGEN HENEGOUWEN, DE NIEUWE REGIMENTSKAPITEIN,

Door: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Hij is al bekend in het “Oirschotse Zand” en met het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene (onder meer als oud-commandant vaandelwacht). Hij lost Helga van Stratum – Meindertsma af, als Hoofd Sectie 1 van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI en als regimentskapitein.

Helga blijft overigens zeker nog bij het regiment betrokken, onder meer als penningmeester van de Vereniging van Officieren GFPI.

Wie is René Bergen Henegouwen?

“30 jaar oud, woonachtig in Delft, samenwonend. HAVO en VWO gedaan, daarna KMA en sinds 2001 in dienst” is zijn kernachtige antwoord. Gaan dienen bij de Landmacht of een sportopleiding waren de twee mogelijke beroepskeuzes voor hem, van jongs af aan.

Met zo’n mooie achternaam kon je vast ook naar de cavalerie of de artillerie. Waarom toch de keuze voor de infanterie?

Hij oriënteerde zich bij de Banenwinkel in Rotterdam (tot enkele jaren geleden bestonden deze voorlichtingswinkels in de grote steden). Aan de hand van de voorlichting ontstond zijn keuze voor de infanterie of de artillerie. Met de kennis achteraf, is de keuze voor de infanterie voor hem de beste en meest logische geweest.

Bergen Henegouwen werd na de KMA pelotonscommandant bij de C Compagnie van 44 Pantserinfanteriebataljon in Havelte. Hij werd daarmee uitge-

zonden naar Afghanistan met Battlegroup 5. Daarna volgde zijn functie als plaatsvervangend compagniescommandant van de C Compagnie bij 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI in Oirschot en werd daar voor een tweede keer uitgezonden (Battlegroup 9 in 2009). Vervolgens werd hij Forward Air Controller (coördinator lucht- en vuursteun) bij 11 Infanteriebataljon Air Assault (luchtmobiel) Garderegiment Grenadiers en Jagers.

Wanneer maakte je kennis met het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene?

“Vooral bij mijn plaatsing in Oirschot. Ik kreeg mijn koord in Colijnsplaat, de vaste locatie van de C Compagnie. Ik vond het een schitterende ceremonie in het dorpje, met de rol van de oud-strijders en de contacten met de lokale bevolking.

Verder spreekt het Garderegiment mij bijzonder aan. Het is toch exclusief; een bijzondere band met het Koningshuis. Ook bij het Garderegiment Grenadiers en Jagers heb ik dat nog eens mogen ervaren. Het was zeker ook een reden voor mijn sollicitatie naar deze functie.

Tijdens de reis naar Normandië heb ik dat ook weer bevestigd gezien. Ik herinner me de gesprekken met de veteranen van de Irenebrigade. Al die verhalen, maar ook hun oprechte belangstelling, zelfs echt respect, voor onze uitzendingen! Dat raakt me dan echt, want “jullie hebben veel meer meegemaakt”, denk ik dan.

Heb je al een idee van je invulling van de functie van regimentskapitein?

“Het eerste waar we natuurlijk mee te maken gaan krijgen, is de reorganisatie van het bataljon waardoor de Sectie S1 van 4 naar 2 functies gaat. Ondersteuning van activiteiten zal dus zeker lastiger worden. We zullen dus goed moeten kijken naar de herdenkingen en de reünies. Kunnen er zaken efficiënter of kunnen er activiteiten worden samengevoegd? Verenigingen zullen mogelijk actiever kunnen ondersteunen.

De compagnieën zullen in ieder geval hun eigen beëdiging en koorduitreikingen blijven organiseren, zoals ze dat nu ook al doen (Hedel, Colijnsplaat, Beringen en Tilburg).”



C-Vaandelwacht in Colijnsplaat

OVERLIJDEN VAN OUD-REGIMENTSDJUDANT, ADJUDANT-ONDEROFFICIER B.D. HENK VAN GROENESTEIN



Sgt1 Henk van Groenestein

Op 20 juni jl. is oud Bataljons- en Regimentsadjutant, Adjudant-onderofficier b.d. Henk van Groenestein, op 83-jarige leeftijd overleden. Wijlen adjutant Groenestein was van 13 juli 1972 tot 17 mei 1976 bataljonsadjutant van 13 Pantserinfanteriebataljon GFPI en daarmee tevens regimentsadjutant van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Vele vooral jongere regimentsgenoten zullen zich hem wellicht niet herinneren, of zelfs niet hebben gekend, maar toch hebben vele generaties onderofficieren van het regiment wel met zijn naam te maken gehad bij hun inauguratie binnen het regiment. Adjudant van Groenestein schonk nl. de bekende tinnen drinkbeker met het regimentseembleem aan het regiment, waarmee ook nu nog nieuw benoemde onderofficieren worden ingedronken in het regiment, door het “ad fundum” ledigen van de met Calvados gevulde zogeheten “Van Groenestein beker”.



Namens het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene heeft de regimentsadjutant, Adjudant van Sambeek, samen met Adjudant van Lier op 27 juni de crematieplechtigheid bijgewoond en de laatste eer gebracht.

Dat hij ruste in vrede.



SMi van Groenestein als Bataljonsadjutant 13 Painfbat GFPI



1993 Als Lnt Toeg S3/vbdoeff tijdens Peacekeeping oef in Hohenfels. Met de toenmalige BC Lkol Luc Vermeulen (blauwe helm) en Kap Marcel Duvekot S3

HERDENKINGSWEEK NORMANDIË

Door: Kapitein Niels Verhoef, oud-commandant A Compagnie 17 Painfbat GFPI.

“Ik zal altijd eren hen die ons zijn voorgegaan”. Deze tekst komt uit het credo van de krijger. Maar hoe vul je dat in? In de eerste week van juni 2013 is de A Compagnie in de gelegenheid gesteld, om hier een hele mooie invulling aan te geven.

Jaarlijks vinden er in Normandië rond 6 juni diverse herdenkingen plaats naar aanleiding van de “Operation Overlord”, beter bekend als D-Day. Hoewel de Nederlandse bijdrage tijdens de daadwerkelijke landingen rond D-Day zelf beperkt was, is de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene vanaf augustus 1944 ingezet in de gevechten om het brugenhoofd te verdedigen en in de veldtocht die volgde na de uitbraak. Vandaar dat ook Nederland van harte welkom is bij diverse internationale herdenkingen en er ook een Nederlandse herdenking wordt georganiseerd in Arromanches-les-Bains.

Al vroeg in het jaar kreeg de A Compagnie opdracht om de Nederlandse aanwezigheid tijdens de diverse herdenkingen te verzorgen. De eerste contacten werden gelegd met de Nederlandse ambassade in Frankrijk, om de hoeveelheid en locaties van de herdenkingen vast te stellen. Al snel bleek dat er veel herdenkingen waren en dat de welbekende “Franse slag” er voor zorgde dat details als tijdstippen en locaties snel wijzigden. Ook werd via de ambassade onze overnachtingslocatie op het inmiddels zo vertrouwde voetbalveld in Arromanches geregeld. Daarnaast bleek dat 11 Luchtmobiele Brigade ook een delegatie zou sturen, onder andere voor een parachutesprong in de omgeving van Sainte-Mère-Église. Ook met hen werd contact gelegd om de herdenkingen te verdelen en samen de logistiek te organiseren.

Hoewel er meerdere herdenkingen op het programma stonden, bleek al snel dat die geen dagvullend programma zouden vormen. Daarnaast is het een buitenkans als je met je eenheid naar Normandië kunt en je mag het dan ook niet nalaten om die gelegenheid te benutten om te investeren in kennis van de geschiedenis, trots, een goed gevoel bij de Fuseliers, saamhorigheid en fysieke training. Vandaar dat er een programma werd opgesteld met meerdere bezoeken aan historische locaties in Normandië. Gelukkig bleek het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH) bereid dit te ondersteunen.

Trots ben ik op het feit dat er ook een tweetal oud strijders mee waren met ons, of was het andersom? Generaal-majoor b.d. Hemmes en Adjudant b.d. Karel Zwart waren in staat en bereid mee te gaan naar Normandië en hebben nagenoeg het hele programma met de jonge manschappen meegedaan. Zij hebben gezorgd voor het extra gevoel, respect en diepgang bij onze mannen en het was ons een eer hen de kans te geven om met ons mee te gaan.

Zo vertrok de compagnie dus op maandag 3 juni naar Arromanches. Na een soepele reis werd het bivak opgebouwd en werden de voorbereidingen getroffen voor de volgende dag, waarin een bezoek aan onze vaandelplaats St-Côme, de Pegasus Bridge, Omaha Beach met begraafplaats en Pointe du Hoc op het programma stonden. Op woensdag werd er een bezoek gebracht aan Sainte-Mère-Église en omgeving en aan Utah Beach, waar de dag werd afgesloten met een herdenking en een gezamenlijke maaltijd. Op donderdag was het programma gesplitst. De groepscommandanten volgden met hun groep een carrousel in de omgeving van Arromanches, inclusief het beklimmen en afdalen van

A Compagnie met vaandelwacht tijdens de internationale herdenking te Arromanches





Generaal-majoor b.d. Hemmes en Adjutant b.d. Karel Zwart met een peloton

de krijtrotzen. Daarentegen hebben de pelotons- en compagniesfunctionarissen zich verdiept in tactiek, door een opmars vanaf Sword Beach naar Caen uit te werken met huidige middelen en tactieken en dit te koppelen aan de historische gebeurtenissen ter plaatse. Ook de internationale herdenking in Arromanches vond op die dag plaats. Op vrijdag werd er afgesloten met het afbreken van het bivak en uiteindelijk de Nederlandse herdenking in Arromanches. De diverse krijgshistorische locaties waren indrukwekkend om te zien en de verhalen bijzonder om te horen. Bijzonder was dat Generaal Hemmes zijn ervaringen als soldaat in St-Côme op een heel open wijze deelde met onze mannen. Mede daardoor en het feit dat niet alleen het kundige personeel van het NIMH, maar ook ons eigen personeel zich had verdiept in de krijgshistorie en presentaties op locatie hield, kregen de diverse herdenkingen door deze indrukwekkende verhalen extra gevoelswaarde.

Verder viel op dat er erg positief werd gereageerd op onze aanwezigheid. Ondanks dat onze bijdrage relatief klein was in vergelijking met de Verenigde Staten van Amerika, het Verenigd Koninkrijk en Ca-



Generaal-majoor b.d. Hemmes en Adjutant b.d. Karel Zwart leggen krans bij herdenking te Arromanches

nada, zijn we overal met open armen ontvangen. Juist doordat vanwege de bezuinigingen het voor die andere landen steeds moeilijker wordt om te komen, wordt onze bijdrage erg gewaardeerd. Het credo van de krijger leeft blijkbaar ook bij de burger! Opmerkelijk is dat ook Nederlandse burgers, vaak toch kritisch als het gaat over de besteding van hun belastinggeld, positief stonden tegenover onze aanwezigheid. Ook de bedankjes als "thank you for serving" of een simpel schouderklopje zorgt voor trots voor hun beroep bij onze Fuseliers.

Al met al is het een prima week geweest voor de trots van onze Fuseliers en het eerbetoon aan hen die ons zijn voorgedaan. Teambuilding, krijgshistorie, krijgskunst en fysieke en mentale training zijn goed naar voren gekomen. Wij zijn blij dat wij deze kans hebben gekregen. Volgend jaar is het 70 jaar geleden dat velen hun leven hebben geofferd voor onze vrijheid tijdens D-Day. Dat moet herdacht worden. Juist omdat het aantal veteranen steeds kleiner wordt en de mogelijkheden van andere landen om deel te nemen afneemt, vind ik het belangrijk dat wij blijven herdenken.



1994 Als C Vaandelwacht op de oude appelplaats van 17 Painfbat. Tijdens de commando overdracht van Lkol Luc Vermeulen aan Lkol Hans van der Louw. Let op de afwijkende draagwijze van het geweer.



1994 Als Plv CC Ccie tijdens Laser Fusilier aan het werk met het uitwerken van het operatieoleaat

BEËDIGING EN KOORDUITREIKING COLIJNSPLAAT

Tweede-luitenant J. in het Veld, Uitgestegen Pelotonscommandant C Compagnie

Op 22 augustus jl. vond er in Colijnsplaat, Noord-Beveland, een beëdiging en koorduitreiking plaats. Zoals u wellicht weet, is het traditie binnen ons regiment om de beëdigingen en koorduitreikingen plaats te laten vinden op voor het Regiment historische plaatsen. Dit keer was de organisatie in handen van de C Compagnie, die sinds 1994 deze plechtige ceremonie in Colijnsplaat mag organiseren.



Kinderen van basisschool De Stelleplankier krijgen een voorlichting

In het Zeeuwse dorpje nabij de huidige Zeelandbrug wist de verkenningsafdeling van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene op 25 november 1944 een vijandelijke Duitse infiltratiepoging te voorkomen en daarmee het dorp voor een ramp te behoeden. Immers, de Duitsers wilden de mannelijke dorpingen in de kerk verzamelen, om deze vervolgens op blazen. Tijdens het gevecht liet de Luitenant Havelaar het leven. In de Vaandeldrager van december 2009 kunt u deze episode uit de geschiedenis van de Irenebrigade uitgebreid nalezen.



Best spannend zo'n wateroversteek

De dag in Colijnsplaat begon op basisschool "De Stelleplankier". De leerlingen van groep 6, 7 en 8 kregen uitleg over ons Garderegiment, de Tweede Wereldoorlog en de betekenis van de beëdiging. Vervolgens werden de kinderen met gezichts-camouflage klaargestoomd voor het buitenspektakel: 'indianenbrug', 'verbindingsspel', 'luchtbuiks schieten', 'onderkomen bouwen', en de 'brandcard met gewonde'. Vol enthousiasme stortten de kinderen zich op de spelen. Hun dag kon, met dank aan Sergeant Oosterveer, toen al niet meer stuk. 's Middags namen de kinderen plaats tussen het publiek voor de ceremonie naast de kerk.



Vaandelwacht

Regimentscommandant legt eed opnieuw af

De beëdiging kende ditmaal een unicum. Het Regiment heeft van oudsher een speciale en nauwe band met het Koningshuis. Tenslotte dienen parate militairen van een garderegiment 'onder het oog van de Koning'. Het aantreden van Koning Willem-Alexander op 30 april 2013 verplicht militairen niet om opnieuw de eed af te leggen. Toch greep Regimentscommandant overste H. de Boer deze beëdi-



De te beëdigende militairen en koordontvangers

ging aan om namens het hele Regiment opnieuw de eed af te leggen. “Door het vandaag opnieuw afleggen van de eed wil ik voor iedereen duidelijk maken waar onze trouw als gardemilitair ligt, namelijk bij onze huidig regerend vorst: Koning Willem-Alexander en de wettig gekozen regering van Nederland”, aldus Overste de Boer in zijn speech. Hij legde de eed af, gevolgd door de vijfendertig nieuw geplaatste militairen.



Vrouwelijke Fuselier ontvangt koord uit handen van oud-strijder

De traditierijke ceremonie werd vervolgd door de uitreiking van het invasie(fluit)koord, ingeleid door een speech van de voorzitter van de Vereniging Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, Generaal-majoor b.d. Hemmes. Hij benadrukte dat de nieuwbakken Fuseliers hun koorde met trots moeten dragen en een belangrijke rol spelen in het voortzetten van de regimentstradities. Vervolgens reikte de generaal samen met negen andere oud- strijders en genoemde scholieren de koorde uit. Het is steeds weer een eer om van onze veteranen dit ereteken te mogen ontvangen. Het valt te hopen dat zij deze traditie zolang mogelijk kunnen blijven voortzetten.

De koorde natmaken

Na het drinken van Calvados werd de ceremonie aan de Havelaarstraat afgesloten en kon worden overgegaan tot het natmaken van de koorde. Namens het regiment ging Overste H. de Boer als eerste te water in de jachthaven van Colijnsplaat.

Tevens ging de nieuwe regimentcommandant, Overste N. Boom het water in om zijn koord nat te maken, zodat hij bij de aanstaande commando-overdracht van 20 september 2013 als volwaardig Fuselier het commando over het bataljon zal kunnen aanvaarden. Daarna dompelden de overige koordontvangers onder in het zoute water van de Oosterschelde. Aan de overzijde van de haven werden zij gefeliciteerd door veteranen, collegae, familie en vrienden. De dag werd afgesloten waar hij begon, in

Dorpshuis ‘De Brug’, onder het genot van soep en kibbeling.



Met een frisse duik zegent Overste Boom zijn koord in

Graag wil ik 17 Painfbat GFPI en in het bijzonder de C Compagnie, de gemeente Noord-Beveland, Burgemeester H. van Kooten en de bewoners van Colijnsplaat hartelijk danken voor hun gastvrijheid en prettige samenwerking.



Even dat zoute zeewater afspoelen



1994 Oefening Laser Fusilier (Hohenfels) als Plv C Ccie tijdens het gevecht in overleg. Schutter .50 is de CC, Kap Luiten. Links staat hulpleider Maj van Wiggen.

FUSELIERS HERDENKEN BEVRIJDING BERINGEN

Door Tweede-luitenant den Hoedt, Pelotonscommandant Eenheid 4, B Compagnie

Een oorlog waarbij tot in het hoogste geweldspectrum gevochten wordt, tegen een vijand die je eigen land heeft bezet, is voor velen van ons onbekend terrein. Beter bekend zijn de verhalen van onze moedige oud-strijders, die zich tot vandaag de dag hebben ingezet, om ons bewust te maken van de ellende waarin zij zich toen bevonden. Vechten tegen een vijand die je vaderland heeft bezet en je eigen landgenoten met onderdrukking en terreur hun vrijheid afneemt. Een vijand die geweld naar het huis van je eigen familie brengt, die vrienden afvoert naar werkkampen en verzet neerslaat met de dood. Onder de vijand bevonden zich zelfs eigen landgenoten die bewust kozen om te participeren in deze waanzin, maar soms ook strijders die slechts verzeild zijn geraakt in een oorlog waarvoor zij niet hebben gekozen.



Het detachement o.l.v. Lkol de Boer onderweg naar het monument

De mannen van de Prinses Irene brigade kozen te vechten voor de vrijheid van het eigen volk. De strijd voor vrijheid wordt nog steeds gevoerd door het 17e Panterinfanteriebataljon onder de naam Prinses Irene, maar nu ver van huis voor de vrijheid van anderen. Onze vrijheid lijkt nu vanzelfsprekend. Het blijft dan ook belangrijk om ons te herinneren, dat ook ons land een periode van bezetting heeft gekend, zodat het besef blijft, wat de strijd om vrijheid inhoudt. De B Compagnie doet dit jaarlijks op 6 september in Beringen (België), waar de Prinses Irene Brigade in de tweede wereldoorlog heeft gevochten in de strijd om de bevrijding van Beringen.

In de opmars door België werden de geallieerden geremd door het Albertkanaal. Aangezien de Duitsers hadden besloten de bruggen op te blazen, werd het kanaal een stoppende hindernis voor de pantsereenheden. De brug over het kanaal bij Beringen bleek echter slechts gedeeltelijk vernield. Geallieerde eenheden besloten op 6 september 1944 de aanval in te zetten met als doel de brug in eigen handen te krijgen. Na hevig verzet werden de Duitsers uiteindelijk gedwongen zich terug te trekken. Een lokale burger informeerde de geallieerden over de Duitse



Eenheid opgesteld voor het gemeentehuis van Beringen

terugtrekking, waarna de brug werd veroverd. Er werd vervolgens rond de brug een bruggenhoofd gevormd door verschillende eenheden. Hieronder bevonden zich ook eenheden van de Prinses Irene Brigade. Duitse tegenaanvallen zijn vervolgens afgeslagen. De verovering en het behoud van de brug bij Beringen heeft ertoe geleid, dat de geallieerde hun opmars richting Leopoldsburch konden voortzetten. Op 11 september kon van de definitieve bevrijding van Beringen worden gesproken.



Lkol de Boer brengt eregroet samen met Generaal b.d. Hemmes bij het monument

Ook dit jaar is op 6 september de bevrijding van Beringen herdacht. De Fuseliers van de B Compagnie hebben hier samen met een eenheid van het Belgische zusterregiment Bevrijding-5e linie, het gemeentebestuur, een aantal oud-strijders en vaderlandslievende verenigingen, hun eer betuigt aan de militaire- en burgerslachtoffers die vielen in de strijd om het bruggenhoofd en de bevrijding van Beringen. Opdat wij de gevallen herdenken.

Bronnen:

Beringen, www.prinsesirenebrigade.nl/beeringen.htm, geraadpleegd op 08-09-13

Beringen, www.bevrijding-5linie.com/activiteiten/beringen.htm, geraadpleegd op 08-09-13

Vereniging Van Veteranen GFPI



Voorzitter: Brigadegeneraal der Fuseliers Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk

Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom,
contact: vvvgfpi@home.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Lucien van Groenestijn, Slakkenveen 403, 3205 GL Spijkenisse,
tel. 0497-591943

Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

FEEST VAN WAARDERING VOOR VETERANEN

Tekst: Brigadegeneraal der Fuseliers, Arie Vermeij, Voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws van de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI.

Jaarlijkse reünie VOSKNBPI en VVVGfPI was

een succes

Op 1 juni heeft de VVVGfPI een gezamenlijke reünie georganiseerd voor de oud-strijders van de Irenebrigade en de jonge veteranen. Ons doel was uiteraard de VOSKNBPI te ontlasten door de reünie en alles wat er bij hoort, zoals de herdenking en de Algemene Leden Vergadering (ALV), zoveel mogelijk te combineren. Ook de C Compagnie van IFOR-2 onder leiding van Majoor b.d. Ton Rooijackers maakte gebruik van de mogelijkheden om op deze dag haar reünie te organiseren en voor een deel aan het gezamenlijke programma mee te doen. Zo'n combinatie



is voor herhaling vatbaar; mocht een andere eenheid (eenvoudig en goedkoop) willen aansluiten, laat het ons weten. Na de ontvangst en een kort welkomstwoord, inclusief een korte toelichting over hoe het nu gaat met de missies en landen waar we als veteranen eerder ons bloed, zweet en tranen voor hebben geofferd, vond een waardige gezamenlijke herdenking plaats. Tijdens de herdenking werden, uiteraard met een dodenappèl en de heldere woorden van Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes en de Regimentscommandant, onze gevallen kameraden herdacht. De herdenking werd bezegeld met een gezamenlijke kranslegging namens de VOSKNBPI, de VVVGfPI en het parate Regiment en afgesloten met een defilé langs vaandel en monument.

Daarna was er de uiterst korte ALV (nieuw record 19 minuten) waarbij we afscheid namen van onze vicevoorzitter, Kolonel der Fuseliers Harold Jacobs, die eind van dit jaar als Defensieattaché in Australië gaat werken. Harold, nogmaals heel veel dank voor je inzet en succes en veel plezier in Australië! Ook stel ik nu maar meteen aan jullie voor de nieuwe vicevoorzitter: Kolonel Roland de Jong, net terug uit Afghanistan en aangetreden als commandant van het Opleidings- en Trainings- Centrum Manoeuvre (OTCMAN). Na de korte ALV was het tijd voor een heerlijke nasi- en bamimaaltijd, waarna de tap los ging voor de echte reünie en het samen met onze kameraden ophalen van verhalen van onze missies. Tijdens deze heel gezellige middag waren er naar schatting ruim 300 aanwezigen en wij als bestuur



*1994 Oprichtingceremonie IGNC in Munster.
Als C Vaandelgroep met Vaandeldrager 17 GFPI
Adj Toon de Bresser*

kijken terug op een succesvolle en genoeglijke dag. Toch willen we vooral de afwezigen aanmoedigen, om volgend jaar ook, samen met je oude maten, waar je nog contact mee hebt, mee te doen aan deze (voor leden) gratis geheel verzorgde reünie.

Nederlandse Veteranendag: feest van erkenning en waardering

De Nederlandse Veteranendag op 29 juni was weer een groot feest van erkenning en waardering. Het startte in de Ridderzaal met een mooie bijeenkomst en een hartverwarmende speech van Premier Rutte. Daarna werden voor de Ridderzaal op het Binnenhof door de Minister-president, diverse ministers en de Commandant der Strijdkrachten, tijdens een waardige ceremonie, dapperheidonderscheidingen, Gewondenkruizen en herinneringsmedailles voor de diverse missies uitgereikt. Ook het grote defilé door het centrum van Den Haag, afgenomen door onze Koning, werd bezocht door vele tienduizenden mensen die hun handen blauw klapten voor ons, veteranen. De detachementen van de VOSIB, de VOSKNBPI en de VVVGFPFI liepen bij elkaar als één groot detachement en ontvingen ook heel veel applaus (waardering) en aandacht op TV. Zie hieronder de sfeerimpressie van de deelnemers van het defilé. Dit jaar was het aantal deelnemende jonge veteranen weer iets gegroeid, maar er mogen er wat mij betreft nog veel meer meelopen! Aansluitend genoot een ieder van zijn (gratis) drankjes en nasimaaltijd op het Malieveld en was de rest van de middag één groot festijn van reünie, bijpraten, herkenning en ophalen van herinneringen. Onze VVVGFPFI-stand werd ook druk bezocht en er was ook heel veel aandacht voor de tent van de Stichting Veteranenkunst, waar een aantal veteranen toonde hoe ze hun (soms ook traumatische) ervaringen hadden verwerkt, door bijvoorbeeld het schrijven van een boek, of door expressie in een schilderij. Persoonlijk vond ik de schilderijen van onze Kapitein Stef Fridael heel mooi en vooral ook treffend en indrukwekkend. Kortom, de Nederlandse Veteranendag was weer een groot feest van waardering voor veteranen; als je er niet aan hebt deelgenomen, heb je echt wat gemist!

Sfeerimpressie VVVGFPFI detachement bij het defilé.

Op een zonnige zaterdag 29 juni 2013 stond de negende Nederlandse Veteranendag in Den Haag op het programma. Een uitgebreide reclamecampagne, via vele soorten media, ging vooraf aan deze geweldige dag. Eén van de hoogtepunten van deze dag was het defilé. Een aaneenschakeling van detachementen van diverse veteranenverenigingen en parate eenheden van de Krijgsmacht. Voor het eerst in de ge-



De "jonge" veteranen, voorafgaand aan het defilé



Drie trotse Fuseliers op een rij



Kapitein der Fus Stef Fridael in de tent van de Stichting Veteranenkunst



Defilerend voor de Koning

schiedenis nam onze Koning Willem-Alexander het defilé af en dat maakt het een historische dag. Onze VVVGFPPI was ook dit jaar weer van de partij om aan het defilé deel te nemen. Dit jaar met een weer iets groter detachement dan vorig jaar. Er waren drie nieuwe Fuseliers die zich bij de vaste kern hadden aangesloten. Goede zaak en welkom Diana, Hans en Johan! Ons detachement liep er weer strak bij. In het officiële veteranentenu met invasiekoord was menig oog op ons detachement gericht. Dat maakte de tocht door Den Haag wel extra bijzonder. Onze mannen en vrouw liepen tussen een detachement van de KNBPI, Indië-bataljons en een parate club van 17 Painfbat GFPI. Gedurende het defilé werden zij regelmatig bedolven onder applaus van publiek langs de route. Het was doodstil in de gelederen van ons detachement. Wat een belangstelling en waardering! Met klamme handjes kwam het detachement in de buurt van het defileerpunt. Daar stond dan de Koning en ook "onze" Kapitein Kroon en diverse hoogwaardigheidsbekleders. Onze detachementscommandant gaf een duidelijk commando "hoofd rechts!". Nadat er "hoofd front!" werd gecombineerd, was het echt genieten van alle aandacht die er van alle kanten naar het detachement uitging. Na aankomst op het Malieveld werd er nog, onder het genot van een biertje en een "blauwe hap", nagesproken over het defilé. Uitkomst was dat het weer een geweldige ervaring was en dat volgend jaar nog meer leden moeten deelnemen. Daarna ging een aantal detachementsleden richting het zuiden. Zij hadden kaarten voor het "Veteranenconcert" van André Rieu op het Vrijthof in Maastricht. Ook daar werd, voor aanvang van het concert, gedefileerd. Niet zo strak als in Den Haag, maar wel zo vrolijk. Er volgde een geweldig concert en dat vormde een perfecte afsluiting van weer een fantastische veteranendag. Net als voorgaande jaren roept de vaste kern van het detachement iedereen op, om volgend jaar deel te nemen aan het defilé en aan den lijve de waardering te voelen die veteranen tegenwoordig toekomt.



Nicole Hooft in de stand van de VVVGFPPI

Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes Ereburger

Den Haag

Op 20 juni was het groot feest, want Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes bereikte de respectabele leeftijd van 90 jaar; nogmaals namens ons allen van harte gefeliciteerd! Achter de schermen was er echter in Den Haag door Burgemeester van Aartsen al een paar maanden eerder een complot opgezet, waarvoor ook een wethouder mij benaderde voor informatie uit de roemrijke CV van onze generaal Hemmes. Zo werd hij twee dagen voor zijn verjaardag tijdens de Haagse Gardeborrel verrast met de aanwezigheid van Burgemeester van Aartsen, die hem onderscheidde met het Ereburgerschap van de stad Den Haag. In eerste instantie vond onze generaal het wel leuk, maar was daar nou niet bepaald van onder de indruk. Hij maakte daarna tijdens de borrel een opmerking tegen de burgemeester in de trend van "dus ik ben nu één van de hoeveel honderd ereburgers", waarop de burgemeester hem toch even uitlegde dat er sinds de grondvesting van de stad Den Haag er slechts 13 mensen ereburger waren geworden. Eindelijk was onze generaal even stil.... nogmaals van harte gefeliciteerd!

Regimentscommandant bedankt!

Op 20 september was het alweer zover, de commando-overdracht van Luitenant-kolonel der Fuseliers H. de Boer aan Luitenant-kolonel der Fuseliers N. Boom. De tijd vliegt; wij bedanken Overste de Boer voor zijn goede zorgen voor zijn veteranen. Wij als VVVGFPPI mochten aan dit belangrijke werk een steentje bijdragen. Maar het is toch vooral de visie van de regimentscommandant, hoe hij de jonge Fuseliers vanaf hun start bij het bataljon al betreft bij de VVVGFPPI, door hen lid, kandidaat lid, potentieel lid of pas na hun eerste uitzending, lid te laten worden. Overste de Boer: heel erg bedankt voor alles en heel veel succes toegewenst in uw volgende functie in Amersfoort. Overste Boom: heel veel succes en plezier toegewenst in deze geweldig mooie functie. Wij gaan graag ook met u het gesprek aan over de zorg voor onze/uw jonge veteranen.

Kopij

Wilt u als lid iets vertellen over uw huidige of inmiddels afgesloten uitzending, of over uw vervolgloopbaan buiten defensie, stuur dan een verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meld je dan gerust aan voor een interview.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een uniek cadeautje!

Ons ledental bedraagt inmiddels bijna 650 betalende leden, maar we vertegenwoordigen zo'n 6000

(jonge) veteranen. Er kunnen dus nog veel leden bijkomen: dus word betalend lid! Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGfPI, dan kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl, of surf naar onze website

www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek, of de links, mogelijk ook een 'oude kamerad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een herhaald verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist!

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene



Voorzitter: Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage

Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:

Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:

nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.

Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Website: www.prinsesirenebrigade.nl

“WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING”

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”

Koninklijk Huis

Het overlijden van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Friso heeft ons allen diep geraakt. Wij wensen de hele Koninklijke Familie veel sterkte toe om dit verlies te dragen. Het nieuws dat Prins Bernhard lymfeklierkanker heeft is ook heel triest. Wij wensen hem een spoedige beterschap toe.

Na de abdicatie van onze Koningin Beatrix hebben velen van ons zich nu pas goed gerealiseerd wat een geweldige Koningin we hebben gehad. We zijn Haar dankbaar voor alles wat Zij voor ons land heeft betekend en wij hopen dat Zij nog heel lang van de welverdiende rust mag genieten.

De inhuldiging van Koning Willem-Alexander was een uiterst plechtige ceremonie. Jammer dat met name enige kamerleden zich daarbij niet aan de wet hielden. Jammer ook dat zij de consequenties van die weigering niet hebben aanvaard.

Wij wensen onze Koning veel geluk en een goede, gelukkige toekomst samen met Koningin Máxima.

Herdenking binnenkomst Den Haag

Elk jaar wordt op 8 mei herdacht dat de Prinses Irene Brigade op die datum in 1945 als eerste geallieerde eenheid Den Haag binnenkwam. Er zijn niet zoveel Hagenaars meer die dat hebben meegemaakt, maar de huidige generatie blijft het herdenken. Na een speech en kranslegging gingen we naar het oorlogsmonument in een ander deel van Den Haag. De



Defilé tijdens de Nederlandse Veteranendag in Den Haag

schoolkinderen die het monument hebben geadopteerd en steeds ademloos luisteren naar het verhaal van de mensen van toen, waren (door vakantie?) deze keer afwezig.

Jaarlijkse reünie

Op zaterdag 1 juni hielden wij in Oirschot onze jaarlijkse reünie tezamen met de VVVGFP. De opkomst bij de algemene vergadering was erg magertjes, maar de aanwezigen hadden het best naar hun zin, vooral uw voorzitter. Hij werd met unanieme stemmen gekozen tot Erevoorzitter van de Vereniging. Het is eindelijk zomer geworden in Nederland en ik hoop dat u allen van het mooie weer hebt genoten.



Herdenking Normandië

Op maandag 3 juni vertrok een delegatie Fuseliers en oudstrijders naar Normandië om daar aan de herdenkingen deel te nemen. Vrijdag 7 juni kwamen we, na de laatste herdenking, weer naar huis. U vindt een verslag hiervan elders in de Vaandeldrager.



Maandelijks Gardeborrel in Den Haag

Op 17 juni was weer de maandelijks Gardeborrel in Den Haag. Deze keer heel bijzonder omdat de organisatoren de verjaardag van uw voorzitter, die een paar dagen later zou zijn, hadden aangegrepen om die verjaardag het hoogtepunt te laten zijn. Niet alleen Hagenaars maar ook de Regimentscommandanten van de beide Garderegimenten en Fuseliers van heinde en ver. Heel bijzonder en zeer gewaardeerd. Als klap op de vuurpijl kwam ook de Haagse Burgemeester die zich zeer lovend over de Prinses Irene

Brigade en het Garderegiment Fuseliers uitliet. Een prachtig feest, met name voor uw voorzitter, die erburger van de Gemeente Den Haag werd.

Veteranendag

In Den Haag was het op zaterdag 29 juni prachtig weer en ons detachement van Oud-strijders, Indië-Veteranen en Fuseliers maakte een voortreffelijke indruk. Het detachement van de Irenebrigade liep keurig. Het was alleen wat povertjes met drie man, maar zolang we het kunnen opbrengen blijven we lopen.

Beëdiging en Koorduitreiking

In de vorige Vaandeldrager kondigde ik een beëdiging en koorduitreiking aan op 11 juli. Dat was een vergissing. De plechtigheid had plaats op 22 augustus in Colijnsplaat. Heel bijzonder was dat ook de komende Regimentscommandant, Luitenant-kolonel Boom, zijn koord kreeg. Ook hier werkte het weer mee en de hele dag verliep voortreffelijk.

De dag begint bij zo'n gelegenheid in Colijnsplaat voor de schoolkinderen erg vroeg, want het Regiment maakt er veel werk van en laat de kinderen veel oefeningen doen. De kinderen vinden het soldaatje spelen prachtig en lopen de hele dag met gecamoufleerde smoeltjes rond.

Bevrijding Beringen

De jaarlijkse herdenking van de bevrijding van Beringen, op 6 september, was weer een bijzonder moment in deze Belgische plaats aan het Albertkanaal. De ontvangst was, zoals ieder jaar, hartelijk en de broodmaaltijd na afloop smaakte heerlijk. Treffend is altijd weer de aanwezigheid van een detachement van het Bataljon Bevrijding/5e Linie. Een verslag vindt u in de volgende Vaandeldrager.

Komende herdenkingen

Op 1 november is er weer een beëdiging en koorduitreiking in Hedel. Als u erbij kunt zijn, geeft u zich dan op bij Frans van der Meeren.

In het weekend van 8 tot en met 10 november gaat er weer een vertegenwoordiging van Oud-strijders en Fuseliers naar Wolverhampton en Congleton, om de herdenkingen daar bij te wonen. Er is voor ons een zeer beperkte mogelijkheid om mee te kunnen. Wie daar belangstelling voor heeft moet zich bij Frans opgeven. Er is helaas geen ruimte voor echtgenotes of partners.

Ik wens u nog een heerlijke nazomer en ik hoop dat velen in de gelegenheid zijn een herdenking bij te wonen.

Ik kijk naar u uit.

RUDI HEMMES, EREBURGER VAN DE GEMEENTE DEN HAAG

Tekst en foto overgenomen van Omroep West.

Den Haag is een nieuwe ereburger rijker. De 89-jarige Engelandvaarder Rudi Hemmes kreeg maandag uit handen van burgemeester Jozias van Aartsen de gouden erepenning van de gemeente. Dit omdat hij in de Tweede Wereldoorlog als lid van de Prinses Irene Brigade nauw betrokken was bij de bevrijding van Den Haag.

Hemmes was onder het mom van een feest ter gelegenheid van zijn 90ste verjaardag naar café De

Haagsche Kluis aan het Plein in Den Haag gelokt. Hij toonde zich zeer vereerd met de onderscheiding. Met de erepenning wil de gemeente ook eer betuigen aan de andere leden van de Prinses Irene Brigade. Hemmes zette zich na de oorlog in voor oud-strijders. Daarnaast was hij actief bij voetbalvereniging HBS, was hij vrijwilliger bij de gehandicaptenmanege Madurodam en bestuurslid van de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding.



BATTLEFIELD TOUR NORMANDIË

Op maandag 3 juni vertrok ik samen met de oudstrijders Rudie Hemmes en Karel Zwart en een aantal regimentgenoten, onder wie medebestuurder van de VOSKNBPI, Henk Laurens, naar Normandië. Reisdoel van de eerste dag was het IBIS-hotel in Bayeux waar we de komende week zouden verblijven. Zo rond de klok van 17.15 uur, nadat we de koffers hadden uitgepakt, werden we met een glaasje Calvados ontvangen in het kamp van 17 Painfbat GFPI. Op onze komst was gerekend en de warme maaltijd werd geserveerd.



Bij het monument in St. Côme

We besloten om het bataljon te volgen op hun Battlefield tour door de streek. En zo stonden we al op tijd op dinsdagmorgen bij het monument in St-Côme, waar Rudi het verhaal vertelde van 69 jaar geleden. Natuurlijk werden we weer allerhartelijkst ontvangen door Valerie Parkinson, de eigenaresse van de voormalige commandopost, geweldig gelegen met een fantastisch uitzicht over de vallei.

Van St-Côme ging de reis naar de Pegasus Bridge,



Luitenant Van Beek vertelt het verhaal van Omaha beach

Tekst: Nelleke Swinkels – van de Vorst

waar we luisterden naar de uitleg door Eerste-luitenant Geert van Beek, die zijn manschappen vertelde wat hier gebeurde gedurende de eerste dagen van de invasie.

Niet alleen werden er verhalen verteld door regimentgenoten, we hadden ook twee historici van het NIMH (Nederlands Instituut voor Militaire Historie) in ons gezelschap. De verhalen van Serge Blom over Omaha Beach en het Wiederstandsnest 62 waren boeiend.

Ongelofelijk blijft de aanblik van het Amerikaanse kerkhof met al die rijen met witte kruisen. Ieder kruis een jonge man die aan de Frans kust zijn leven verloor.

Na in Vierville een glas wijn te hebben gedronken werden we weer gastvrij ontvangen in het kamp voor de maaltijd.

Sainte-Mère-Église

Op woensdag 5 juni stond Sainte-Mère-Église op het programma, vooral bekend van het historische beeld uit de film “The longest day”, waarbij een parachutist met zijn parachute aan de beierende kerktoeren bleef hangen. Zijn evenbeeld hangt er nog steeds! Tijdens een bezoekje aan het monument van de parachutisten in La Fiere troffen we de nieuwe



St.-Mère-Église

Defensieattaché in Parijs, Kolonel Jan Blacquié, zelf een oud-Fuselier.

Terug in het dorpje is er in de CADI-bus lekkere warme saté als lunch en die smaakt prima want hoewel zonnig, is het bitter koud. We hebben ook nog een korte ontmoeting met Adriaan van Stolk, een van de leden van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers, die een paar dagen in Normandië verblijft. Het is trouwens opvallend hoeveel toeristen juist in deze periode de invasiekusten bezoeken en onder hen natuurlijk ook veel landgenoten. Een ander fenomeen

is de aanwezigheid van re-enactment groepen die in de legerkleding van toen en met historische voertuigen rondrijden in de omgeving. We komen er zelfs een tegen met een Fuselierskoord om. Het moet niet gekker worden!

Na nog wat historische plekken in de omgeving bekeken te hebben, waaronder het museum, gaan we naar Utah Beach. Daar vindt die avond de grote Amerikaanse herdenking plaats. Tijdens het diner in restaurant Roosevelt sluiten kleindochter van Rudi Hemmes Karin met haar man Stijn zich bij ons aan. Zij is onder de indruk van alle verhalen en opa Rudi is natuurlijk apetrots om het allemaal aan kleindochter en haar man te kunnen vertellen. Als blijkt dat ze ook nog bij ons in het hotel zitten kan de dag niet meer stuk!

Na de herdenking die wel erg lang duurde (en het was nog steeds koud) terug naar het hotel in Bayeux waar we op verzoek van de Amerikaanse consul, die daar ook logeerde, het 6de couplet van het Wilhelmus hebben gezongen (red. "Mijn schild ende betrouwen....., etc). Natuurlijk onder het genot van een glaasje Calvados.

D-Day in Arromanches

6 juni is altijd de Internationale Herdenking in Arromanches. Na een heilige mis op het plein voor het Musée d'Embarquement is het tijd voor de Franse "vin d'honneur" met een hapje er bij.

De middag wordt door ons gezelschap doorgebracht

in Arromanches, met verzorger Arjan van der Linden (die wij gemakshalve Taeddie noemde, vanwege het AED apparaat dat hij de hele dag meesjouwde), de nieuwe regimentskapitein René Bergen Hene-gouwen en Karin en Stijn. Er is daar voldoende te beleven. Parachutisten die landen op het strand, een kijkje nemen in het museum. En er zijn ook voldoende terrasjes.

Henk Laurens en ik gaan een rondje maken door de omgeving om te kijken, of we wellicht een hotel kunnen reserveren voor de herdenking van volgend jaar. 2014 is het namelijk 70 jaar geleden dat de invasie begon. Dat is voorwaar geen sinecure, want alle grote hotels zijn al volgeboekt door Amerikanen en Britten. We hebben uiteindelijk twee opties bekeken die nog voldoende kamers hebben en we zullen vanuit Nederland e.e.a. definitief regelen.

Henk vergezelt die avond de twee oud-strijders naar het diner bij de burgemeester in de Salle de Fête aan het plein en wij strijken neer bij het hotel De la Marine, met uitzicht op zee.

Traditioneel nog een afzakkertje Calvados bij terugkeer in het hotel.

Nederlandse herdenking in Arromanches

De volgende ochtend wonen we de Nederlandse herdenking in Arromanches bij en leggen Karel en Rudi samen een krans. Na een glaasje en een snelle lunch in het kamp keren we huiswaarts. Het was weer een mooie en indrukwekkende reis.

Van de redactie: Op 21 juli jl. overleed, Joan Herbrink-Andrew, de echtgenote van een van de oud-strijders van de Irenebrigade, Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink. Het echtpaar Herbrink en met name de manier waarop zij elkaar ooit hebben gevonden, was typerend voor de tijd, waarin de Irenebrigade was ontstaan: oorlog, ontheemding uit Nederland, grote hoeveelheden buitenlanders in het Verenigd koninkrijk, etc. Haar lot was verbonden aan dat van de Irenebrigade, zoals het lot van de Irenebrigade ooit was verbonden aan Engeland, haar vaderland. Daarom hebben we gemeend om, anders dan normaal, aandacht te besteden aan deze droevige gebeurtenis en een speciaal "In Memoriam" door haar echtgenoot, waarin die geschiedenis voor zich spreekt, in deze Vaandeldrager op te nemen.



IN MEMORIAM JOAN HERBRINK – ANDREW

Uitgesproken door haar echtgenoot, vicevoorzitter van de VOSKNBPI, Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink

21 Juli 2013 is voor ons gezin en familie een zeer zwarte dag geweest. Wij hebben zeer onverwacht afscheid moeten nemen van een voor ons zeer geliefde echtgenote, moeder, oma en overgrootmoeder.

Haar gezondheid was al enige tijd niet optimaal, lopen was erg moeilijk en de daarmee behorende inspanning maakte dat de ademhaling problemen opleverde, maar dat was voor haar geen reden om haar zorg voor haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen op zij te zetten of te vergeten. Haar

instelling was van dien aard dat zij, zoveel als het mogelijk was, er wilde zijn voor mij en onze kinderen.

Joan is geboren in Engeland, in Salford nabij Manchester op 27 maart 1923. Gedurende de oorlogsjaren was zij werkzaam voor de oorlogsindustrie als secretaresse van de directeur van een wapenfabriek, waar de stengun werd gemaakt voor de troepen, die zich gereed maakten voor een invasie van het vaste land. Onder die troepen bevond zich ook een Nederlands onderdeel, genaamd Koninklijke

Nederlandse Brigade Prinses Irene. Ik was luitenant in die brigade, in 1941 gestationeerd in een plaats genaamd Congleton, zuid van Manchester.

Door tussenkomst van onze administrateur, woonachtig in Salford, werd ik in contact gebracht met de familie Andrew, zijnde zijn bureu.

Vanaf de eerste uitnodiging om een weekeinde door te brengen in de huiselijke sfeer bij de familie Andrew, heb ik steeds met veel genoegen gevolg gegeven aan de uitnodigingen. Na enige weekeinden werd ik als kind in huis ontvangen en behandeld. Als ik dan zeg dat de jongste dochter en ik het goed met elkaar konden vinden, zult u het niet vreemd vinden dat wij tot de conclusie kwamen dat er voor ons samen een fijne toekomst was. Wij realiseerden ons dat de naaste toekomst moeilijk zou kunnen zijn. Ik was militair en de invasie in Normandië was niet ver meer weg. Wij wisten dat de inzet van de brigade bij de strijd voor de bevrijding van Europa mogelijk ook gesneuvelden zou kunnen opleveren, maar wij wisten zeker dat wij onze liefde wilden vastleggen in een huwelijk. Zulks geschiedde op 11 april 1944.

In 1947 kwam zij vanuit Engeland naar Nederland. Het zal heel duidelijk zijn dat het voor haar een grote stap was om haar land te verlaten en in Nederland te gaan wonen. De taalkwestie was aanvankelijk een

groot probleem, maar met de hulp van de kinderen en mij kon zij zich al vrij vlug in het Nederlands uitdrukken. De vele militaire standplaatsen maakten het nodig dat er nogal eens verhuisd moest worden. Haar eerste standplaats in Nederland was Driebergen. Vervolgens Den Haag, Arnhem, 's-Hertogenbosch, Eindhoven en Waalre.

Joan heeft zich al die jaren laten kennen als een geweldige vrouw, een lieve moeder voor onze vijf kinderen, oma van acht kleinkinderen en overgrootmoeder van 4 achterkleinkinderen.

Joan, namens ons allemaal, wil ik zeggen dat wij je verschrikkelijk missen, wij zijn diep bedroefd door jouw afwezigheid, maar anderzijds zijn wij heel erg dankbaar en gelukkig omdat jij en ik 69 jaren samen hebben mogen zijn en ook zijn wij zeer dankbaar en gelukkig in de wetenschap dat onze Lieve Heer jou heeft opgenomen in Zijn Rijk, waar alleen maar geluk, rust en vrede heerst, waarvan jij mede mag genieten vanwege jou inzet voor ons.

Lieve Joan, Until we meet again. We shall never forget you.

Rest in peace, Darling Joan.

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene



Voorzitter: H. Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271.

Secretaris: Th. J. van Alst, Nic. Beetsstr. 29, 6901 LW Zevenaar, tel. 0316-524002

e-mail: t.alst@upcmail.nl

Penningmeester: W.G. ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207

e-mail: wg.terhorst@chello.nl. Bankrekening: abn-amro 53.25.60.396.

ZATERDAG 29 JUNI 2013, NEDERLANDSE VETERANENDAG IN DEN HAAG.

Tekst: Wim ter Horst

Het is gebruikelijk, dat de Parade-eenheid van de Indië Bataljons en de jonge veteranen deelnemen aan het grote defilé in de Haag. Deze keer voor het eerst gedefileerd voor een Koning: Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander!

Tevens hadden een paar mensen een uitnodiging voor de Ridderzaal. Zij waren dus aanwezig bij de officiële opening van de Veteranendag en bij de uitreiking van diverse onderscheidingen op het Binnenhof aan militairen, die (onlangs) zijn terug gekomen van een missie. Daarna konden ze op de tribune

langs de Kneuterdijk het defilé aanschouwen.

Om zeven uur 's ochtends zaten mijn vrouw en ik in de trein, die ons naar Den Haag zou brengen, waar we zonder vertragingen en/of storingen arriveerden. Per pendelbusje naar de Ridderzaal, waar we werden ontvangen met koffie en gebak.

Hier ontmoetten wij enkele bestuursleden van de VVVGFI: Overste der Fuseliers Andy van Dijk met echtgenote en Mevr. Nicole Hooft met haar vriend. Beide bestuursleden zijn heel nauw betrokken bij

de overname van de organisatorische taken van de VOSIB.

Het programma in de Ridderzaal begon met de entree van drie cortèges, waarvan uiteraard de meest belangrijke persoon Koning Willem-Alexander was. Na een welkomstwoord door Mr. Boele Staal, voorzitter van het Comité Nederlandse Veteranendag, werd door Premier Mark Rutte een goede toespraak gehouden, waarin hij begon met de opmerking over het Veteranenwerk, dat feitelijk 150 jaar geleden al was gestart door de oprichting van "Bronbeek" in Arnhem, hetgeen toen uiteraard betrekking had op gewonden, behoeftigen en bejaarden van het KNIL. Vervolgens is de Veteranenzorg ongeveer 25 jaar geleden weer nieuw leven ingeblazen en geworden tot wat het nu is.

Hierna werd door zangeres Vera de Bree het nummer "Fragile" van Sting gezongen.

Na dit optreden volgde een aantal videoclip, waarin door middel van beelden en gesprekken met veteranen herinneringen werden vertoond over o.a. Cambodja, (waarbij "Boys Burial" uit de film "Killing Fields" werd gespeeld door het aanwezige ensemble van de Koninklijke Luchtmacht), Nederlands-Indië en Bosnië. Deze beelden kwamen helder en duidelijk over bij de aanwezigen en zeiden vaak meer dan men in een toespraak kan verwoorden.

Na een tweede optreden van Vera de Bree met "De Speeltuin" van Marco Borsato, was het tijd voor de kinderen van groep 8 van basisschool "De Zonnewijzer" uit Amersfoort, die samen met rapper Yes-R een Veteranen-rap hadden ingestudeerd, met het volgende refrein.

"Dit is voor de kids, dit is voor de tranen

Dit is voor de peace, dit is van ons allen samen

Dit is voor de mensen met kapot geschoten ramen

Dit is voor onze helden, het zijn de veteranen."

Nadat de cortèges de Ridderzaal hadden verlaten en de tune van de Soldaat van Oranje het einde van het programma aankondigde, verlieten ook wij de Ridderzaal en begaven wij ons naar het Binnenhof waar ook een officieel programma werd afgewerkt. Na het intreden van de Interservice-Vaandelgroep en de aankomst van Koning Willem-Alexander, hield Minister van Defensie mevr. Jeanine Hennis-Plaschaert haar toespraak. Zij memoreerde hierin o.a. de "Veteranenwet", die in 2012 is aangenomen. Op grond van deze wet, waarin ook militairen in werkelijke dienst na een uitzending, de Veteranenstatus krijgen, heeft zij het eerste draaginsigne voor Veteranen overhandigd aan een vrouwelijke veteraan in werkelijke dienst.

Na het uitreiken van de Herinneringsmedaille Vredesoperaties en het spelen van het Wilhelmus was het "einde plechtigheid". De muziek op het Binnenhof werd verzorgd door de Koninklijke Militaire Ka-

pel Johan Willem Friso, o.l.v. dirigent Majoor Tijmen Botma.

Aansluitend was er een lunch op het Binnenhof, waarvan flink gebruik werd gemaakt en werd er druk heen en weer gelopen op het Binnenhof, waar vele hoogwaardigheidsbekleders aanwezig waren, zoals de Minister-president, de Minister van Defensie en de Commandant der Strijdkrachten Generaal Middendorp en met elke belangstellende een praatje maakten.



Nicole Hooft: Lunchpauze op het Binnenhof

Na de lunchpauze vertrokken wij naar de Kneuterdijk, om plaats te nemen op de daar geplaatste tribune, achter de plaats waar Koning Willem-Alexander (in uniform) het defilé heeft afgenomen.

De deelname aan het defilé leek nog weer groter dan voorgaande jaren. Het was een groot genoegen om er naar te kijken. De prachtig geüniformeerde muziekkorpsen, de in ceremonieel tenue geklede troepen, de oudgedienden, zo fier als hun meer dan 80-jarige leeftijd toeliet, de jonge veteranen, gelukkig steeds meer in getal, de in werkelijke dienst zijnde troepen, compleet met zware bepakking, gecamoufleerde troepen en uiteraard niet te vergeten



Parade Eenheid VOSIB (bij vertrek vanaf Matieveld)

het rollende materiaal, waarin of waarop zo vele oud strijders hadden plaats genomen.

Na afloop van het diner werd de weg naar het Malieveld gevonden, velen deden dit te voet, maar wij hebben een bus gepakt. In de tent op het Malieveld konden we onze sobats begroeten, die actief aan

het defilé hadden deelgenomen. Na een paar uurtjes gezellig bijpraten en van een drankje en een goed verzorgde rijstmaaltijd genoten te hebben, hebben we ons weer naar het station laten brengen en de NS zorgde er voor, dat we om 20.00 uur weer in Zutphen waren.

Het was een topdag.

Vierde bataljon GRPI

Garderegiment



1946-1950

Reünie Commissie
4^e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene

Voorzitter: J.K. Kerssemakers, F.J.Thielpark 131, 5707 BZ Helmond,
Tel 0492 - 524366, juan111@hetnet.nl

Secr./Penm.: Th.J. van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar,
Tel. 0316 - 524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl

Kazernecontact: J.T.J. Beckers, Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel,
Tel. 0497 - 513218, e-mail: jtj.beckers@kpnplanet.nl

Lid: M.W. Knoll, Achter de Raaf 69, 4102 DD Culemborg, Tel. 0345 - 520853

Lid: B. Petersen, Van Pallandtdreef 20, 4101 KC Culemborg, Tel. 0345 - 520887

UIT HET DAGBOEK VAN JAAP GRAVESTEIJN 4 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 106 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Toeloengagoeng, Oost Java, Juli 1949 - dagboek van J.Gravesteijn .

1 Juli: een nieuwe maand alweer, de tijd gaat snel, vanmorgen met twee wagens en zeven man naar een oude auto -dump geweest halfweg Kediri verder rustig.

2 Juli: vanmorgen naar Kediri, niets loos, om 2 uur weer thuis.

3 Juli: Zondag, ook zijn we vandaag twee jaar in Indië, eigenlijk hadden we nu thuis moeten zitten, maar ik zie het er nog niet van komen.

4 Juli: vandaag naar Kediri rustig, vanavond wacht 10 tot 12 uur.

5 Juli: vandaag de achterveren van m'n wep verwisseld voor de zwaardere veren van Polanen-Petel zijn opgeblazen wep, het was een hele klus maar nu veert de wep weer behoorlijk, vandaag kreeg Tregaleg en Ledojo ieder een trekbom, ook één tussen Toeloengagoeng en Gnantroeh, gelukkig geen ongelukken.

6 Juli: Vanmorgen met de Luit en de vickers naar Kediri, de Huzaren hadden ander werk, en vanmiddag naar Blitar alles was en bleef rustig.

7 Juli: vanmorgen om 6.30 verlofgangers naar Ke-



Foto Th. van Alst : Carrier op trekbom gereden.

diri gebracht 4 wagens en de wep, daarna benzine laden en weer terug, de wep schoon laten maken en ik de vickers schoongemaakt en geolied, vanmiddag een van de ijzeren platen die ik eergisteren uit Blitar meegenomen heb op maat laten snijden door de Genie, ik wil nog een extra plaat op de zijkanten, door een dubbele plaat gaat geen kogel meer, nu morgen naar Kediri en laten lassen. Vanavond opeens bericht, onmiddellijk met wep en vickers uitrukken, ik gauw alles klaargemaakt de jongens hielpen mee, er was tussen Blitar en Wlingie een carrier op een trekbom gereden, en voor Gnantroeh moesten we het gewondenkonvooi inhalen, ze waren al door, wij

er achteraan, de Pater, de Luit en ik, bij de kame-lenbrug haalden we ze in, Eibrink was in Blitar al dood. Dominee van Breugel die ook in die carrier had gezeten, hij was precies zeven weken in Indië, was voor Gnantroeh al overleden, (hij laat vrouwen en vier kleine kinderen achter). Korporaal de Vries en Brenz leefden nog, wij mee door naar Kediri, elf uur waren we weer thuis.

8 Juli: vanmorgen met Henk Meinderts naar Kediri om te lassen, Majoor Broersma zat heen en terug voorin, hij moest naar de begrafenis van Eibrink en de Dominee, het lassen kwam niet klaar, morgen weer naar Kediri . Het konvooi naar Trengaleg kreeg een trekbom, 50 mtr voor de voorste Ford links, het konvooi van Blitar naar Toeloengagoeng kreeg een trekbom midden onder een MTD wagen(red: MTD Motor Transport Dienst),vijf koelies werden gedood, vijf Tjackra,s zwaar of licht gewond (red: Tjackra's: inlandse militairen afkomstig van het eiland Madoera, die oorspronkelijk aan republikeinse zijde vochten, maar die na de inval van o.a. 4 Irene op het eiland Madoera zijn meegegaan naar Java en daar meevochten aan Nederlandse zijde).

9 Juli: vanmorgen met Henk weer naar Kediri om te lassen,de bak is nu van opzij kogelvrij ,een geweer-kogel gaat door de eerste plaat heen, maar slaat in de tweede alleen een deuk, 2 uur waren we weer thuis, verder rustig.

10 Juli: Zondag rustig en vervelend.

11 Juli: wat prutsen aan de wep verder rustig mor-gen weer Kediri.

12 Juli: naar Kediri lassen, de platen zitten nu be-hoorlijk vast, om 12 uur vertrokken we, ik moest gelijk door naar Blitar, 4 uur waren we weer thuis, alles was en bleef rustig.

13 Juli: Gisteravond om tien uur werd Toeloenga-goeng vanaf de buitenkant der stad nogal beschoten met verscheidene zware wapens, maar om 12 uur was het weer rustig. Vandaag naar Ledojo geweest, in het begin kneep ik 'm wel wat, de mogelijkheid bestond dat de peloppers van gisteravond in hinder-laag lagen maar gelukkig bleef alles rustig.



Foto Th. van Alst : Patrouilleren in moeilijk terrein

14 Juli: Gisteravond viel een patrouille van de IVG (een Nederlandse gevechtsinlichtingen eenheid) te Blitar in een hinderlaag, aan onze kant 2 doden en 2 gewonden, de peloppers 5 à 6 doden .Vandaag rustig er zijn 3 bladen van m'n voorveren stuk.

15 juli: Vanmorgen met Vic van Schijndel mee naar Kediri om nieuwe veerbladen te zoeken, ook moest ik lagers zoeken voor onze PV (een groot oud Knil gevaarte, (red; een oud KNIL pantservoertuig)) na lang zoeken kwam het voor elkaar.

16 Juli: Vanmorgen gewerkt aan de veren, maar 't wou niet erg. Dinsdag moet ik met Majoor Broersma naar Soerabaia.

17 Juli: Zondag en rustig.

Vijfde bataljon GRPI



Reüniecommissie 5-GRPI

Tijdelijk contactpersoon: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen

wg.terhorst@upcmail.nl

Bankrekening ABN - AMRO 53.25.60.396 t.n.v. de Ver. Oud Strijders Indië Bataljons GRPI

UIT HET DAGBOEK VAN F. MULDER, 5 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 106 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Dagelijks zit onze “Kees” voor de deur in een schamele broek en hemd te bedelen om eten. Hij is inmiddels al wat dikker geworden. Iedere dag krijgt hij rijst en brood en gaat dan in een eigen hoekje e.e.a. zitten oppeuzelen. Het is een genot om hem te zien groeien. Hij is een echte buurjongen, die geen dag overslaat. Dat alles te midden van onze veestapel, die groeit, want naast een aap, de andere Kees, houden we ook kuikens.



D.Smits: Dit zou “Kees” kunnen zijn

1 juni: het is vandaag Passardag. Het is druk en de post in de rubberboom is daarom waakzamer dan anders. Een inlander in een “pakkie deftig” passeert onze wacht, wat al direct een verdachte indruk maakt. Twee jongens van ons volgen sluipend de figuur richting passar. Aan het schampschot op zijn gezicht wordt hij herkend als een luitenant van de TNI. Op een gegeven ogenblik wil de verdachte vluchten, doch wij zijn sneller. Handboeien klikken en valse papieren komen tevoorschijn, papieren van het KNIL en Nederlands geld. Zo behoort onze waakzaamheid te blijven, willen we zelf vroeg of laat niet het slachtoffer worden. Intussen gaan er geruchten de ronde dat we spoedig gaan verhuizen naar Solok of Loeboek Selassih?? Onze luitenant loopt er tegenwoordig aller charmantst bij. Hij wil zich aanpassen aan dit land, vandaar dat hij nu in een sarong loopt,

die hij vanmorgen op de passar gekocht (nee, niet gerampokt) heeft. Een strohoedje staat hem ook best en zijn pyjamajasje slijt tweemaal zo snel nu hij het overdag ook draagt. Schoenen draagt hij al in geen maanden meer. Hij is van plan binnenkort ook zo op patrouille te gaan...om zijn kluts te zoeken, die hij al een hele tijd kwijt is... Is dit nu het begin van de z.g. tropenkolder?

Zo gaan we toch met hem maar verder en komen best wel onze Indiëtijd met hem door, want hij weet zich tenminste aan te passen. Het aantal beesten in ons bivak groeit met de dag. Ik tel nu al 10 apen, onszelf niet meegerekend. Het zijn leuke dieren, doch ze moeten 's nachts en 's morgens niet te veel lawaai maken, want die paar uurtjes rust, die we nog hebben, kunnen we goed gebruiken.



H. Harmsen: Eén uit de groep apen.

Tijdens etenstijd komen de apen op je schouder zitten, bedelen om eten of gappen het van je af, rennen weg met de buit en eten het dan in een hoekje rustig op. Eén aap is doodgegaan, want die was met zijn kop in een oliepot gekropen. Nu, daar kan ik zelfs niet tegen! Het aantal malariapatiënten stijgt in de compagnie. Dit allemaal misschien nog een gevolg van onze Loeboek Aloeng periode? We moeten de bergen in, naar hogere sferen, 1500 mtr, waar Hollandse kou je wellicht goed kan doen!

Met Pinksteren, 5 juni, lig ik met 39 graden koorts te rillen in mijn bed, terwijl het peloton feest viert in de kantine met gratis koffie, cake en krentenbrood. Definitief wordt het gerucht waarheid dat we 100 km. zuidwaarts zullen gaan naar de lange hemel, Alang Pandjang, 1500 mtr hoog voor wat rust en om van de resterende ziekten af te komen. Voor de koude 's nachts moeten we bij de foerier twee extra dekens ophalen, voor op wacht een dik windjack en er gaan zelfs petroleumkachels mee voor de wachtposten. Met de bevolking spelen we voor het laatst een voetbalwedstrijd.

Op 7 juni staat alles klaar en wordt ingeladen in 20 AAT auto's. Heel de kampong loopt leeg om afscheid van ons te nemen. We worden afgelost door jongens die per trein uit Solok aankomen. Vaarwel, meer van Singkarak, waar zoveel zweet en angst bij patrouilles en hinderlagen wordt achtergelaten en waardoor we wellicht het schone van het meer met de Merapi niet ten volle hebben kunnen proeven. Bijna zes maanden sluiten we nu af. Aantal gesneuvelden tijdens de



H. Harmsen: Vuurspuwende Merapie

2e politionele actie in geheel N.O.I: 118 militairen.
Na de actie tot maart 1949: 303 militairen.

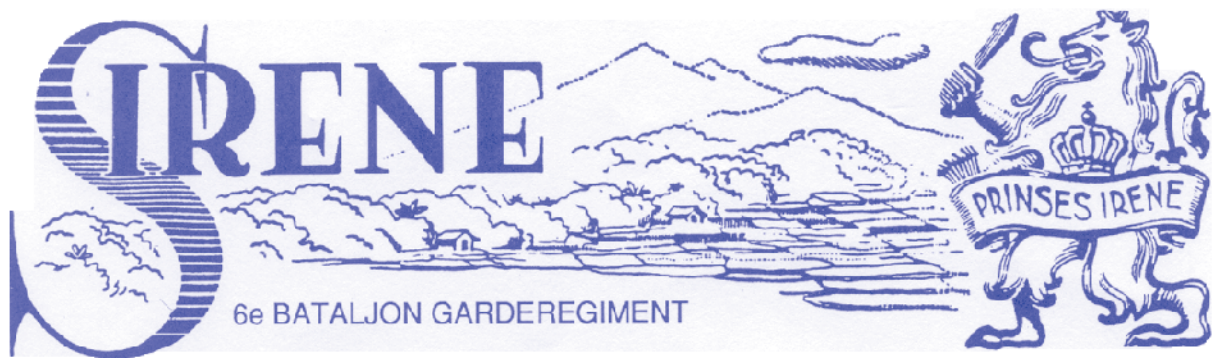


1994 Thorn als C Vaandelwacht bij intreden Steie 13 Mechbrig in het Regiment



1996 Uitleg aan ZKH Prins Willem-Alexander bij zijn bezoek aan de BatCP op SISAVA tijdens IFOR2. Met Lkol Hans van der Louw en Generaal Striek (C Contco)

S-ireentje 75



Het reüniecomité van het 6e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene wordt gevormd door:

Voorzitter: Harry Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271.

Secr/Penn: Frans Sturm, Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam, tel. 020-6171262. Email: f.sturm@kpnplanet.nl

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg, tel. 0481-423410.

Postbank: 755584848 ten name van F. Sturm Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam

DROPPINGSPOST PANGKALAN

Tekst en foto's: Piet Peters (3e Cie, 6 GRPI)

Toen wij in december 1948 de kali Tjitaroem over gingen wisten wij niet wat ons te wachten stond. De eerste post was Teloek Djambé, de tweede post was Kobak Wiroe, een armoedige nederzetting langs de weg in de sawa.



P.Peters: Kali Tjitaroem

En dan de laatste post Pangkalan, een hele slechte weg, plaatselijk versterkt met boomstammen. De weg draaide om een heuvel, ca. 50 meter hoog, en dan een kleine kali, een brug en we waren er.

Dat we daar bijna 10 maanden zouden blijven was een onbekende verrassing. Om te beginnen was het een droppingspost. Eens per week, meestal dinsdags, kwam er een Dakota met een zijluik open, en dan werden er parachutes met pakketten uit

geduwd, met alles erin wat nodig was. Ons kampement lag met huisjes aan beide zijden van de weg. 's Avonds werd de weg afgesloten met twee Friese ruiters, 4 grote lampen schenen 's nachts en straalden hun licht naar buiten. Een aggregaat zorgde voor stroom en alleen als het donker was, was er stroom. Er hing ook een grote bel, die was voor appèl en 's morgens 6.30 uur "wake up". Kapitein Kakebeen heeft hem op één of andere wijze mee naar Nederland gesmokkeld. Tegenwoordig is de bel aanwezig in Oirschot bij het monument der gevallenen. De parachutes werden met een Herrington legerwagen naar Teloek Djambé gebracht en van daaruit naar Batavia.



P.Peters: Pakketten dropping vanuit een Dakota

Dat was niet zonder gevaar; op 3 maart 1949 was er een hinderlaag en werd onze wagen met een zware mitrailleur beschoten. Twee sobats werden gedood, Frans Ahaus en Johnnie Windmeijer. Na al die jaren zit het geluid van die zware mitrailleur nog in mijn oren. Dat was een harde klap en wij waren allen aangeslagen. Altijd was er het risico van een beschieting vanuit een hinderlaag.

Aan de westzijde van ons kamp leefden veel wilde zwijnen en gingen wij vaak op pad. Al waren wij geen echte jagers, altijd waren er wel een paar zwijnen voor saté. Op de heuvel langs de weg lag een rotsblok van ca. 3 meter doorsnee en waar we bang voor waren gebeurde op een nacht; de rots werd aan het rollen gebracht en midden op de weg bleef hij liggen. De weg versperd en niemand kon er langs. Nou was onze Luit, Jan Visser, een expert in springstof. Eén grote knal en het rotsblok was vergruisd.

In Pangkalan woonden ook Chinezen. Op een dag was er een verzoek, of wij voor beveiliging mee wilden gaan, de heuvel op. Boven op de heuvel zaten grote scheuren en daarin hadden zwaluwen hun nestjes gebouwd. Een paar chinezen gingen omlaag in die grondscheuren en hele zwermen zwaluwen kwamen omhoog. De buit was ca. 5 kilo zwaluwnesten en volgens de Chinezen was het een erg dure versnapering.

Op een zekere dag alarm bij de inlanders, een roofdier vermoordde kippen. Saja ging even mee en in een palmboom zat een onbekend roofdier met grote ogen te kijken. Eén schot met de Lee-Enfield en hij kwam 'omlaag. De inlanders met hun hakmessen maakten korte metten en er was een applaus voor de schutter.



P.Peters: Kampement Pangkalan

Zo kwam op een dag een inlander zich melden in ons kamp, wij gingen weer mee de heuvel op en onder de struiken lag een Japans geweer. De inlander bleef angstvallig bij ons, waar hij ooit gebleven is wisten we niet. Maar alles was chaotisch, op een dag voor de overdracht, werd onze vlag "Merra Poethi Biroe", gestreken en de vlag "rood-wit" ging omhoog.

Wij gingen weg uit de binnenlanden, kwamen aan bij de grote wegen en in deze tijd zou men zeggen: "we gingen afbouwen", in afwachting van de terugvaart naar Nederland. Dat wij bij nacht en ontij patrouille gelopen hebben was vanzelfsprekend, misschien is het daardoor enigszins rustig geweest in dat heuvelachtig gebied.



2000 Als Plv CC van de Acie tijdens KFOR2 in de CP met CC Maj Emil Kaspers



2000 KFOR2 als Plv CC Acie bij de inzet in Mitrovica

Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan



*Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen,
Tel. 0575-519207, wjg.terhorst@chello.nl.*

*Teus Meijer, (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland)
Stationsweg 54 F 3233 CT Oostvoorne. Tel. 0181- 485089.*

*Sjaak Besteman, (Sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland)
Druckerstraat 31, 1814 RG Alkmaar. Tel. 06-29041313.
Bankrekening: 43.89.98.499 ten name van Bataljon Berdjalan,
Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.*

GESCHIEDSCHRIJVING VAN 7 IRENE, AANGELEVERD DOOR LEDEN VAN HET BATALJON, SAMENGEVOEGD DOOR WIJLEN MR. C.W. LABREE (BIJ LEVEN BURGEMEESTER VAN BARNEVELD). DESTIJD LUITENANT BIJ 7 GRPI.

Tekst bewerkt door Wim ter Horst.

Het bataljon was het zevende in de rij: 7-GRPI, of-
schoon het zich naar een andere berekening ook wel
434 Bataljon Infanterie mocht noemen. Een hoog
nummer, dat voor altijd zou aangeven, dat het één
van de laatste infanteriebataljons was, die vlak vóór
de soevereiniteitsoverdracht nog uitgezonden wa-
ren om in 'Indië' de Orde te handhaven en de Vrede
te dienen.

Op 25 oktober 1949 arriveerde het bataljon met het
motorschip "Volendam" voor Emmahaven, de toe-
gangspoort naar Padang. De mannen staarden naar
de Sumatraanse kust in de verte, met haar woeste,
groene heuvels, zonder iets dat op een haven leek
te kunnen ontwaren. Met een sleep reddingsloepen
van de "Volendam" achter een motorboot zijn zij in
de vroegte van de volgende ochtend naar die kust
gesukkeld en gedebarkoord.



Wim ter Horst: Debarkeren in Emmahaven

Op en rond de steiger hingen groepjes KL-ers van
oudere lichten, o.a. van 5 GRPI, rond met een

grijns op het gezicht vanwege de bedroevende on-
bedrevenheid en kinderlijke onnozelheid van deze
vers geïmporteerde broekjes, die het werk kenne-
lijk van hen kwamen overnemen. Een hol-fluitend
stoomtreintje met jaloezieramen bracht een paar
compagnieën naar Padang, de overige naar verder-
op: Djambak, Painan, Tabing, Doekoe, Pasar Oes-
ang, of hoe die plaatsjes nog mochten heten. Bij elke
halte stapten één of meer pelotons uit - om in de
blaakhitte van de dag de simpele atap-loodsen (red:
houten of zinken golfplaten loodsen met een dak
van gedroogde palmbladeren), of de uitgewoende
stenen gebouwen te ontdekken waarin zij voortaan
een soldatenbestaan zouden leiden: dicht op elkaar,
verstoken van vrouwen, vrienden of familie, zwete-
rig en zonder luxe, te midden van de vreemde geu-
ren en geluiden van de tropen.

De eerste weken werden gebruikt ter acclimatise-
ring; langzaam wennen aan de warmte en aan het
land, leren lopen over sawah-dijkjes, leren waden
door snelstromende kali's, de weg leren vinden door
nachtelijke pisangtuinen en daarbij voortdurend at-
tent blijven op mogelijke hinderlagen van "pelopors"
(de Minangkabauers in dit gebied hadden enige re-
putatie op dat punt) (red: pelopor is de min of meer
officiële aanduiding van Indonesische vrijheidsstrij-
ders in door Nederlanders gecontroleerde gebieden,
ook wel verbasterd tot "ploppers", of "peloppers").
De enige aanslagen, die het bataljon te verduren
heeft gehad, waren die van de baboe's: overigens al-
leen op het wasgoed, waarvan zij voor eigen gebruik
bij gelegenheid een shirt of onderbroek plachten in
te pikken.

Langzaam wennen aan de warmte en aan het land:
het werd een eerste kennismaking met de schoon-
heid van deze tropische wereld. Af en toe moch-



Wim ter Horst: Sawah in de omgeving van Padang

ten er van de buitenposten enkelen bij wijze van ontspanning met het beschikbare vervoermiddel (jeep, power-wagon)(red: power wagon: een Dodge truck van Amerikaanse makelij) mee naar Padang, bijvoorbeeld naar de bioscoop daar, waar zij in het duister tussen een met pindazakjes knisperende bevolking zaten te kijken naar films als “Arsenicum en Oude Kant” en onderwijl achterdochtig naar het geluid van blote sluiptvoeten zaten te luisteren, die achter hen langs in de weer waren. Als zij terugreden, lichtten links en rechts van de

weg bijna gedoofde kampvuurtjes roodachtig op tussen de bomen en bij de bruggen die zij passeerden, stonden altijd enkele zwijgzame gestalten, gedoken in hun sarong, die bij het naderbij komen van de auto het hoofd ophieven en met starre blik in het schijnsel van de lampen keken: de brugbewakers, aangesteld op last van de Nederlandse commandant - kampongbewoners, die bij toerbeurt de brug moesten beschermen tegen (alweer die) pelopors.

Op 21 november 1949 vergaderde de Ministerraad in de Trêveszaal. De komende overdracht van de soevereiniteit over Indonesië aan de Republiek Indonesia Serikat besloeg een groot deel van de agenda. Op dat moment stond al vast, dat Nieuw-Guinea, al was het dan voorlopig, voor een jaar buiten die overdracht zou worden gehouden.

De gedachte was, dat Nieuw-Guinea de vele Indische Nederlanders vanuit Indonesië zou moeten opvangen, waardoor Nederland zelf van die toevloed verschoond zou kunnen blijven (in die tijd was emigratie naar Canada of Australië nog helemaal aan de orde: wij waren toen een nog niet zo uitgebreid geïndustrialiseerd land, waarin de vele boeren elkaar verdrongen; velen zochten ruimte in Canada of Australië). Die gedachte stond in de Nederlandse politiek voorop. Dat Papoea's geen “echte” Indonesiërs zijn, was daarbij een heel behulpzaam argument. Australië voelde bovendien niets voor een communistisch-gezinnd Indonesië vlak langs haar grenzen en steunde ons.

Het Kabinet beraadde zich over de op Nieuw-Guinea te treffen maatregelen: die mochten niet zeer kostbaar zijn, want zij golden misschien maar voor niet langer dan een jaar. KNIL of Mariniers waren, hetzij politiek niet zo wenselijk, hetzij niet beschikbaar; inrichtingen voor scheepsonderhoud ontbraken, vandaar dat de ministers besloten een onderdeel van de Koninklijke Landmacht aan te wijzen, niet van de Koninklijke Marine dus, om betrekkelijk goedkoop, doch naar verwachting degelijk, het nodige bewakings- en beveiligingswerk te verrichten. Het Kabinet achtte het zojuist te Padang gearriveerde Bataljon 7-GRPI geschikt, om alvast voor dat eerste jaar die taak te vervullen. Uiteraard een verstandige beslissing.



Foto Wim ter Horst: Nieuw Guinea

Eind november drong het bericht door tot de officiersmess “Morgenster” in Padang; enkele dagen later wist het hele Bataljon, waarheen het zou worden overgeplaatst.

Voor de Ondersteuningscompagnie zou in de nieuwe omgeving, waarin het Bataljon zeer verspreid zou worden opgesteld, geen eigen taak zijn; zij werd ontbonden.

Verscheidene leden daarvan werden overgeheveld naar het Stafkwartier Midden-Sumatra, te Padang. Anderen werden naar Batavia gezonden ter versterking van het Hoofdkwartier en nog weer anderen werden bestemd om opgevallen functies van in Padang gevestigde onderdelen op te vullen.

Al met al vertrok op 4 december 1949 dat fameuze KL-bataljon, dat de Ministerraad in zijn wijsheid zo specifiek had uitverkoren, met maar liefst 124 man minder, dan het in Emmahaven op 26 oktober was gearriveerd. De jongens van de buitenposten stoomden met hun treintjes weer terug naar station Padang; het kostte veel rangeerwerk om de resterende zevenhonderd man tenslotte in Emmahaven aan

boord te krijgen van het passagiersschip “Theedens” van de Koninklijke Paketvaart Maatschappij, alsmede van LST (Landing Ship Tank) nummer 2. Men zei, dat de Koninklijke Marine over drie van zulke grote landingsschepen met openklapbare boeg in Indonesische wateren beschikte. Die LST werd gevuld met allerlei rollend materieel, verbindingsspullen, etc., die op het woeste en ledige Nieuw-Guinea zeker nodig zouden zijn, alles onder begeleiding van de Tweede Compagnie en onder commando van de waarnemend bataljonscommandant, Majoor Mr. A. Telders. Zij hadden een behouden vaart.



Manschappen op de Theedens

Op de “Theedens” zaten zo’n vijfhonderdvijftig man. Het schip was in vooroorlogse jaren gebouwd, om naast inheemse passagiers en vrachtgoed een betrekkelijk klein aantal westerlingen te vervoeren. Voor de inlandse dekpassagiers, die hun eigen slaapmatje meenamen, was van oudsher de vierde klasse bestemd; in het geval van dit nogal overvloedige militaire transport was die klasse, waren de dekken dus, hutje - mudje gevuld met de korporaals en soldaten. Zo’n vierhonderd veldbedden stonden zij aan zij gestouwd op de geringe beschikbare ruimte. Tussen de rijen waren met moeite wat gangetjes uitgespaard, zodat gedurende de gehele reis de heren uitsluitend van hun bed opstonden als zij voor welk doel dan ook in de rij moesten staan: voor de keu-

ken, de douche of de wc. Het eten bestond in hoofdzaak uit opgewarmde blikjes “meat and vegetables”, uit oude Amerikaanse leger-voorraden van vijf jaar terug. Veertien dagen is het gezelschap zo onderweg geweest. Via Tandjong Priok en Makassar, waar het zijn beentjes even strekken kon.



Vanuit de bioscoop in Makassar

Veertien dagen van dolfijnen en tonijnen, blinkend-zilveren vissen, opspringend vanuit een effen-glimmende zeespiegel. Maar ook veertien dagen van bewegingloosheid en verveling onder blauwe luchten en zonneschijn, veertien dagen van “meat and vegetables”; de concerten van Cees Pouw’s Bataljonsband waren op die reis door de Archipel eigenlijk de enige oppepper.

En de toehoorders maar (vol heimwee?) meegalmen: “Op de fiets, op de fiets, kun je heerlijk genieten voor niets....!”

Wordt vervolgd.



2003 Als C Bcie tijdens niv 4 oefening Marnhuizen. Hierna nog even buddygewijs nagezuiverd met Sgt1 Joris Joosten



Uitreiking Draaginsigne Gewonden



Brigadegeneraal van Keulen speldt het Draaginsigne Gewonden op

In de afgelopen periode zijn er een tweetal Draaginsignes Gewonden uitgereikt. Sergeant Heeren, werkzaam bij de Sectie 4 en oud-Fuselier Ivo van der Weele, die werkzaam is geweest bij de A Compagnie hebben er een in ontvangst mogen nemen.

Op 13 juni heeft Sergeant Heeren op de bataljonsappelpaats uit handen van Commandant 13 Gemechaniseerde Brigade, Brigadegeneraal van Keulen, het Draaginsigne Gewonden (DIG) uitgereikt gekregen. Sergeant Heeren is van juli t/m november 2007 met het Eerste Peloton o.l.v. toenmalige Luitenant Knoben van de C Compagnie op uitzending geweest naar Tarin Kowt in Uruzgan/Afghanistan. Tijdens deze uitzending heeft zijn eenheid vele gevechtscontac-



Sergeant Heeren met het Draaginsigne Gewonden

ten meegemaakt, met vuur van klein tot groot kaliber. Na deze uitzending is Sergeant Heeren in 2009 nog twee en halve maand met de B Compagnie op uitzending geweest en heeft toen, naar eigen zeggen,



Generaal b.d. Berlijn feliciteert Ivo na de uitreiking



Luitenant-kolonel de Boer feliciteert Ivo met zijn DIG

“niks noemenswaardigs” meegemaakt. Na de uitzending is de Sergeant begonnen aan de VTO (Vak Technische Opleiding) Verbindingsdienst, waarbij hij in november 2010 vanwege psychische klachten gestopt is met de opleiding. Uiteindelijk is bij Sergeant Heeren in 2011 PTSS geconstateerd. Zijn behandeling en tewerkstelling bij de Sie 4 maken het voor de sergeant dat hij gestaag op de weg is naar herstel.

Op het gemeentehuis van Brunssum is op 4 september door oud-Commandant der Strijdkrachten, Generaal b.d. Dik Berlijn, het Draaginsigne Gewonden overhandigd aan oud-Fuselier Ivo van der Weele. Ivo heeft als militair deelgenomen aan de missie in Afghanistan en is in de periode van november 2006 t/m januari 2007 als boordschutter 25mm met de A Compagnie mee op uitzending geweest, eveneens naar Tarin Kowt. Tijdens deze uitzending is hij twee keer bij een vuurgevecht betrokken geweest. De eerste keer was tijdens een patrouille, waarbij ze door de vijand met mortieren onder vuur zijn genomen. En de tweede was een beschieting van de base met 107mm raketten, die aanzienlijke schade aanrichtte aan de slaaplocaties van de eenheid, waaronder die van hemzelf. De incidenten tezamen hebben er uiteindelijk voor gezorgd dat Ivo niet meer in staat was om zijn werkzaamheden uit te voeren en uiteindelijk is er de diagnose PTSS gesteld.

“Vulneratus Nec Victus”; verwond maar niet overwonnen!

Bronzen medailles

In de afgelopen periode ontvingen twee Fuseliers hun Bronzen Medaille voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst. Op donderdag 20 juni tijdens een buitengewoon appèl, welke vanwege het slechte weer werd gehouden in gebouw 200, ontving Korporaal der Eerste Klasse Stroeks uit handen van Commandant D Compagnie, Kapitein Wessels, zijn trouwe dienst medaille. Op dinsdag 27 augustus ontving Sergeant der Eerste Klasse Bertina tijdens een buitengewoon appèl op de bataljonsappèlplaats uit handen van Plaatsvervangend Bataljonscommandant Majoor Peters zijn medaille voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst.



Beschikking Sgt1 Bertina wordt voorgelezen door Adjutant van Lier



Sgt1 Bertina ontvangt Bronzen medaille van PBC 17 Painsbat



Kpl1 Stroeks wordt gefeliciteerd door Kapitein Wessels

Sportman van het jaar

Tijdens de afgelopen Brigadesportdag, die werd gehouden op 4 juli, is Fuselier der Eerste Klasse Jonathan Otter, die werkzaam is bij de B Compagnie, verkozen tot "Sportman van het jaar 2013". Hij behaalde podiumplaatsen bij onder meer de Nationale Militaire Kampioenschappen Speedmars, Cross en Vijfkamp. Daarnaast plaatste hij zich voor het Wereldkampioenschap Militaire Vijfkamp in Rio de Janeiro in 2014. Naast de titel Sportman van het jaar kreeg hij uit handen van Brigadegeneraal van Keulen ook de Commander's Coin uitgereikt.



Fuselier 1 Otter naast Brigadegeneraal van Keulen

Gouden medaille Adjutant-onderofficier Hijink

Adjutant Ad Hijink ontving op 15 augustus de Gouden Medaille voor 36 jaar eerlijke en trouwe dienst. Commandant 13 Gemechaniseerde Brigade, Brigadegeneraal Gijs van Keulen speldde hem in front van de troepen en in het bijzijn van echtgenote Hannie de medaille op.

Brigadegeneraal Van Keulen refereerde in zijn voorwoord naar een uitspraak van een Amerikaanse collega, om te benadrukken dat het logistieke werk van adjudant Hijink van groot belang is. De Amerikaanse militair zei eens: "If logistics was easy, they would have called it tactics". De generaal wil daarmee zeggen dat het logistieke vak niet vanzelfsprekend is.

Luitenant-kolonel Henk de Boer benadrukte in zijn speech de indrukwekkende staat van dienst van Adjudant Hijink. De Boer noemde hem een echt voorbeeld van de materieelbeheerder en een betrokken collega. Daarnaast schetste hij een beeld van het ontstaan van de Medaille voor Eerlijke en Trouwe Dienst.



Opspelden van de medaille door Brigadegeneraal van Keulen



De Adjudant wordt gefeliciteerd door Generaal van Keulen



SCHIET OEFENING BERGEN II (SOB II) B COMPAGNIE

Door: Tweede-luitenant den Hoedt, Pelotonscommandant Eenheid 4, B Compagnie

Week 23 2-7 juni 2013

Een SOB zonder voertuigen betekent meer kansen voor het optreden te voet. Iets wat de afgelopen SOB zeker is benut. Naast de sport- en marsmomenten te voet en het bezoeken van baan 41, is er deze week veel gedaan met de verschillende inzetmogelijkheden van een uitgestegen pantserinfanteriepeloton. Hierbij draaide het voertuigpersoneel mee met het uitgestegen peloton. Ook kwam er deze week uit de pantserinfanteriefunctie-opleiding een nieuwe groep collega's binnen, die meteen mee ging naar de SOB.



Schutters lange afstand gecamoufleerd en wel

Zondag 2 juni

Vertrek om 10.30 uur met de bus naar Duitsland. Lunch onderweg bij de Burger King, om vervolgens te genieten van het diner op kamp Hörsten, waarna de voorbereidingen voor de komende week werden getroffen.

Maandag 3 juni

De week werd begonnen met het voorwaarts gaan met een uitgestegen peloton. Vandaag stond in het teken van een goede uitvoering, waarbij er voor elk aanwezig wapensysteem munitie beschikbaar was. Zo kregen de schutters lange afstand (SLA) hun eigen zelfstandige opdrachten en met de antitankwapens konden pantserdoelen worden uitgeschakeld. Hierbij werden de nodige opstellingen betrokken en aanvallen uitgevoerd. Aangezien de opdrachten niet tijdsgebonden waren, kon er van tevoren worden verkend om zo tot een goede uitvoering te komen. Zo heeft Eenheid 4 vijf uur gedaan over een enkele



"Kijk daar, we gaan omtrekken"

run. Het voertuigpersoneel en de nieuwe collega's binnen de compagnie werden vandaag slechts op niveau 1 getraind.

Dinsdag 4 juni

Het voertuigpersoneel draait vanaf vandaag te voet mee met het eigen peloton. Een halve dag werd gewerkt op niveau 2, waarbij de groepen moesten reageren op een bepaalde dreiging. In de navolgende run kregen zij te maken met een gewonde aan eigen zijde. De groepen hebben laten zien hier prima mee om te kunnen gaan. Ook zijn er pelotonsacties uitgevoerd, waarbij net als de voorgaande dag sprake was van uitgebreide inzet van beschikbare middelen. De opdracht was om een dorp in handen te krijgen en dit vervolgens te verdedigen. Hierbij was een 4-tonner, voorzien van MAG op affuit, beschikbaar, welke bijvoorbeeld in een opstelling gebruikt kon worden om te steunen. Verder lag er weer een zelfstandige taak weggelegd voor de SLA's. Zij hadden een belangrijke taak in het melden van vijandelijke activiteiten en het stoppen en storen van een mogelijke vijandelijke opmars. Het dorp werd succesvol ingenomen, maar moest helaas door een te hoge vijanddruk ook weer worden losgelaten.

Woensdag 5 juni

Voor Eenheid 4 stond vandaag het oversteken van een brug centraal. Deze is zowel op groeps- als op pelotonsniveau beoefend, om zodoende in de toekomst een oversteek vlekkeloos te kunnen laten verlopen. Ook hierbij hebben de SLA's de mogelijkheid gehad om hun waarnemingen in de diepte te doen



Minimi schutter waarnemend in de sector

en vijand op lange afstand uit te schakelen. Eenheid 6 heeft vandaag schietoefeningen bij verminderd zicht uitgevoerd. Iets wat zeker ook vermeld moet worden is de niveau 2-certificering van de groep van Eenheid 5, de nieuwste aanwinst van de compagnie.

Donderdag 6 juni

Vandaag was er een opdracht op pelotonsniveau. Er werd een opmars gedaan richting naar opstelling van waaruit de vijand onder vuur genomen diende te worden. Tijdens deze opmars was er al meerdere keren contact met de vijand, waardoor het peloton zich uiteindelijk de opstelling in moest vechten. Door een tekort aan munitie moest de opstelling vervolgens onder druk van de vijand weer worden

losgelaten. De nieuwe groep van Eenheid 5 kreeg daarbij de kans om direct op niveau 3 te presteren, aangezien deze onder bevel werd gesteld bij Eenheid 4. Een mooie afsluiting van een geslaagde SOB. De afsluiting van de SOB werd bevestigd met een Barbecue en de bijbehorende saamhorigheid.

Vrijdag 7 juni

Ondanks dat alle afwikkelzaken op tijd geregeld waren, was er toch een kleine tegenslag. De bus kwam namelijk iets later, waardoor we nog langer van het zonnige kamp Hörsten konden genieten. Met het on-



Groep in opstelling

derweg opnieuw bij de Burger King aan onze Klasse I-behoefte te hebben voldaan, was het een voorspoedige terugreis. Na terugkomst konden we na een prima verlopen week tevreden ons weekend in.

GENERAAL VAN UHM TROFEE 2013

Door: Eerste-luitenant Govaert



CV90 van de C Compagnie in actie tijdens de run

Na een geslaagde pilot, die vorig jaar plaatsvond, is de pantserinfanterie weer een competitie rijker. De eerste officiële editie van de Generaal van Uhm Trofee vond plaats op het Duitse oefen- en schietterrein Bergen Hohne.

Aan de wedstrijd namen acht pelotons deel, die hun schietvaardigheid op de proef lieten stellen door een aantrekkelijke schietoefening, die georganiseerd was door het SICT (Schiet Instructie en Controle Team). Twee pelotons van de C Compagnie waren aangewezen om de eer van 17 Pantserinfanteriebatjon GFPI hoog te houden en de strijd aan te gaan met de andere eenheden.

In de dagen voorafgaande aan de wedstrijd lag de focus op het certificeren van Eenheid 5. Wanneer ze dit namelijk niet zouden halen, mochten ze ook niet deelnemen aan de wedstrijd. De dag voor aanvang

van de wedstrijd hebben ze echter met goed gevolg de certificering afgelegd, waardoor beide pelotons voorwaarts mochten.



Overhandiging 3e prijs uit handen van Generaal b.d. P.J.M. van Uhm

Op dinsdagavond werd, na een korte uitleg over de uitvoering van de wedstrijd en het reglement, geloot welke pelotons aan mochten treden op de 1e schietdag en hoe laat. Eenheid 4 was op woensdag aan de beurt in de laatste serie, Eenheid 5 een dag later.

Het wedstrijdscenario was als volgt: Het peloton moest, op aangeven van de compagniescommandant, verplaatsen over vier opgedragen sporen (spoor 3, 5, 7 en 8) naar het begin van de schietbaan. Aansluitend volgde een sectorverdeling en bleef één voertuig in een waarnemingspositie staan, terwijl de andere voertuigen terug vielen naar een gedekte locatie. Bij de eerste contactaannee moest het peloton op linie komen om de eerste pantserdoelen aan te grijpen. Op teken van de compagniescommandant werd er vervolgens met 20 km per uur voorwaarts verplaatst, waarbij verschillende doelen werden gepresenteerd. Tevens waren er op de verschillende sporen groepen schietschijven weggezet om als doel te dienen voor de coax-mitrailleur. Deze mochten echter alleen vanuit de beweging aangegrepen worden, wat de moeilijkheidsgraad enigszins verhoogde. Aan het einde van de schietbaan volgde een “sector leeg”- melding en werden de laatste zaken doorgegeven aan “het hogere net”, waarop we het teken kregen om de voertuigen veilig te stellen.

De overige munitie werd direct opgehaald en deze werd ook meegenomen in de puntentelling.

Bij het behalen van minimaal 70% score kreeg je namelijk voor iedere overgebleven patroon bonuspunten. Een scherpe waarneming en vuurdiscipline waren dus essentieel in de uitvoering.

Er werd vóór de einduitslag op de laatste dag niets bekend gemaakt over de dagelijkse resultaten van de deelnemende pelotons, waardoor je slechts met



Opgestelde eenheden tijdens prijsuitreiking

een onderbuikgevoel kon aanvoelen of je een kans maakte op de prijzen of niet. De schietende eenheden en het hooggeëerde publiek, waaronder Commandant Landstrijdkrachten Luitenant-generaal Mart De Kruijf en de naamgever van de wedstrijd, oud-Commandant Landstrijdkrachten én oud-Commandant der Strijdkrachten Generaal b.d. Peter van Uhm, kwamen samen in de mooie zonnige wedstrijddag om onder het genot van een hapje en een drankje de uitslag af te wachten.

Eindelijk volgde het moment dat de uitslag bekend gesteld zou worden en werden de eenheden opgesteld voor de prijsuitreiking. De uitslag was als volgt:

1. Eenheid 4, C Compagnie, 45 Pantserinfanteriebataljon RIOG
2. Eenheid 4, C Compagnie, 44 Pantserinfanteriebataljon RI JWF
3. Eenheid 4, C Compagnie, 17 Painfbat GFPI



De 3e prijs winnaars

Ondanks een korte voorbereiding en wat storingen tijdens de wedstrijd, denk ik dat we erg tevreden kunnen zijn met het behaalde resultaat. Maar zoals een goed infanterist betaamt wordt de derde prijs gezien als een motivatie om er nog harder aan te trekken en om volgend jaar gewoon met de wisseltrofee huiswaarts te keren.

Het was in ieder geval een mooie ervaring om deel te hebben mogen nemen aan deze wedstrijd en we gingen dank zij een derde plaats niet met lege handen naar huis. Ook denk ik dat deze competitie de discussie over de inzet van de CV90 weer heeft aangewakkerd, waardoor we met de Koninklijke Land-

macht nog professioneler met onze wapensystemen om kunnen gaan en daarnaast ook veel van elkaar kunnen leren.

Volgend jaar keert de C Compagnie terug naar SOB (Schiets Oefening Bergen), maar dan gaan we natuurlijk uitsluitend voor de 1e plaats!

D COMPAGNIE VERBLIJDT KINDEREN MET EEN HARTAFWIJKING

Kapitein Wessels, Commandant D Compagnie

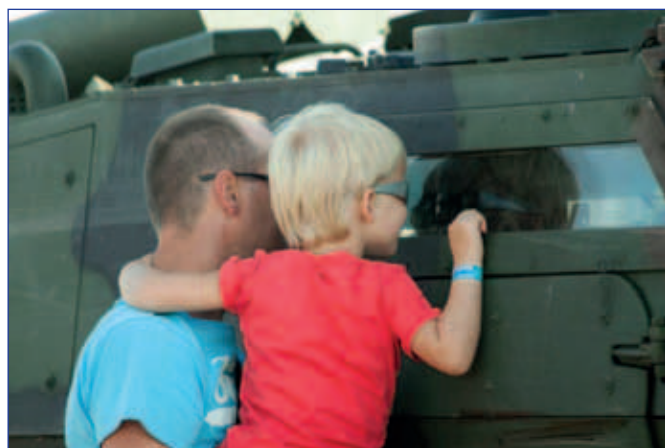


Kapitein Wessels in een snelle bolide

Op 29 augustus vond voor de vierde keer de “Heart-race” plaats op het circuitpark te Zandvoort. Deze dag wordt georganiseerd door Stichting Heartbeat, om hartpatiënten en hun familie een onvergetelijke dag te bezorgen. De D Compagnie mocht dit jaar voor de tweede keer steun verlenen aan dit prachtige evenement. De ondersteuning gebeurde door de inzet van 3 Fennek verkenningsvoertuigen met personeel, die beschikbaar zijn gesteld voor het “off-the-road parcours” en een YBZ (takelauto) die bij de static show stond opgesteld. Het was een leuke dag, die bestond uit circuitrijden in luxe bolides, terreinrijden in de Fennek en vele andere activiteiten die rondom het circuit te beleven waren.

De inzet van de Fuseliers bleef niet onopgemerkt en tot grote vreugde van de militairen die de steun leverden, mochten ook zij, nadat hun taak erop zat, plaatsnemen in de bolides. Toch moeilijk om te kiezen tussen Lamborghini's, Jaguars, Ferrari's, Porsche's en de verschillende BMW M-series.

We kijken wederom terug naar een geslaagde dag waarin zowel de kinderen als hun familie hebben genoten van een actieve dag vol met snelheid en avontuur.



Kind neemt kijkje door raam Fennek



Fuselier vergezelt kind

RAINY SPRINGBOK, WINTERBERG

Met de oefening “Springbok Patrol” nog fris in het geheugen, stond de D Compagnie maandagochtend 19 augustus alweer opgesteld voor de volgende oefening; “Rainy Springbok”, die plaatsvond in het Duitse Winterberg.



Groepsfoto

Om 10.00 uur verplaatste de compagnie naar Winterberg om daar de oefening in het Duitse gebergte tot een goed eind te volbrengen. Bij onze aankomst in Winterberg werden we ingedeeld in boogtenten, waar wij zouden verblijven en ons konden voorbereiden op de komende opdrachten. Rond het einde van de middag kreeg onze luitenant de eerste opdracht: een infiltratie in het vijandelijke gebied, aansluitend het uitvoeren van een CTR (Close Target Recce) op mogelijke wapenopslagplaatsen van de vijand en uiteindelijk een exfiltratie terug naar het PUP (Pick up Point). Na het goed doorlopen van het commandovoeringproces, waarbij specifiek voor dit gedeelte van Duitsland de terreinanalyse erg van belang was, werden we met gemotoriseerd vervoer naar onze DOP (drop off point) gebracht. Op de DOP aangekomen, startte de infiltratie richting de CTR-locatie. Aangekomen op de LGO (laatst gedekte opstelling), gingen twee beveiligers en twee verkenners voorwaarts, om de locatie van de vijand in kaart te brengen. Met de verkregen informatie van de CTR keerden we terug richting het PUP waar we zouden worden opgevangen door eigen troepen. Uiteindelijk arriveerden we in de loop van de ochtend terug op de basis in Winterberg, waar we direct een “hot debrief” kregen en een patrouillerapport op moesten stellen van de nachtelijke actie.

Rond het middaguur kregen we van onze luitenant al snel de volgende opdracht, wederom infiltreren, maar nu moesten we een neergestorte piloot zoeken en meenemen naar een PUP, een zogenaamde

Door: Sergeant Bisschop, D Compagnie, MRAT-2

S&R (search and rescue) -operatie. Aangekomen op de DOP werden we opgevangen door een partizaan die ons het eerste gedeelte van de route zou begeleiden richting de piloot. Aangekomen bij één van de vele grote waterlopen die we niet konden omtrekken, werd er voor gekozen om er met behulp van een drijfpakket naar de overkant te gaan. Nadat iedereen uit het water was geklommen, was het snel omkleden en de route vervolgen naar de piloot. Op de locatie van de piloot werd al snel duidelijk dat de piloot geneeskundige hulp nodig had en deze hebben wij hem dan ook meteen gegeven. De piloot was dankzij onze CLS-er (Combat Life Saver) snel gestabiliseerd en nu moest deze piloot nog door onherbergzaam terrein vervoerd worden naar het PUP. Na 2 km bergop en bergaf kwamen wij aan op onze PUP waar wij opnieuw werden opgevangen door partizanen. Daar werd ons verteld dat het gemotoriseerd vervoer niet ter plekke kon komen en dat wij verder te voet moesten naar onze basis in Winterberg. Na een goede kaartstudie werd al snel duidelijk dat we ongeveer 15 kilometer moesten verplaatsen om op de basis te komen. Na een pittige verplaatsing door de bergen, waar het intussen al weer licht was geworden, kwamen we woensdagochtend om 09.00 uur aan op de basis.



Wateroversteek

Na wat onderhoud en slapen werd de volgende opdracht alweer naar binnen geschoven. Dit keer ging het om een snelle infiltratie naar een boerderijen-complex om de daar aanwezige kopstukken van de vijand te onderkennen. Nadat we de CTR hadden uitgevoerd en de benodigde informatie hadden verzameld keerden we terug richting het PUP, waar we werden opgevangen door onze kapitein, die met piepende banden richting het oord Siedlinghausen reed.

Aangekomen in de welbekende steengroeve van Siedlinghausen, legde de kapitein uit dat het tactische gedeelte achter de rug was en dat we ons nu gingen concentreren op het fysieke en mentale gedeelte van de oefening door middel van het afleggen van diverse klim- en klauterparcoursen. De hele dag stond in het teken van teamwork, doorzettingsvermogen en het verleggen van grenzen. Deze drie aspecten had de LO/S in onder andere een “Klettersteig”, 50 meter klimwand, en een zwaluwafdeling laten terugkomen. Ook de kapitein had er voor gezorgd dat er, buiten het klimmen om, diverse an-

dere pittige opdrachten moesten worden volbracht, waaronder het sjouwen van een volle jerrycan 500 meter bergopwaarts. Na 8 uur gesport en geklommen te hebben, werden wij verrast met een heerlijke barbecue en een drankje om deze leerzame, maar vooral fysiek pittige oefening af te sluiten. Na een goede nachtrust keerden we de vrijdagochtend terug naar de RVS-kazerne in Oirschot, om te gaan genieten van een welverdiend verlof, want de volgende oefening in Garmisch-Partenkirchen laat niet lang op zich wachten.

INTERNATIONALE SAMENWERKING: 1 MEDIAAN BATALJON BEVRIJDING - 5E LINIE

Kapitein van der Haas, Hoofd Sectie S2



Adjutant Fred aan het werk tussen de Belgische Collega's

In tijden van forse reducties op de defensiebegrotingen in Europa is internationaal samenwerken een noodzaak geworden voor elke landmacht. Vanwege onze nauwe band met het, tegenwoordig zogeheten, 1 “Mediaan Bataljon” Bevrijding - 5e Linie van het Belgische leger,

is deze samenwerking bijna een vanzelfsprekendheid voor ons bataljon. Aangezien het Bataljon Bevrijding - 5e Linie de tradities voortzet van de Brigade Piron (de Belgische Brigade die samen met de Prinses Irene Brigade de veldtocht vanuit Normandië bevocht) kwamen we elkaar al regelmatig tegen.

De afgelopen jaren heeft de samenwerking vooral bestaan uit deelnames bij elkaars sportevenementen, of uit gezamenlijk deelname aan mooie herdenkingen op verschillende locaties. Door deze evenementen kwamen we nog wat dichterbij elkaar en werden er nieuwe kansen gezien in onze samenwerking. De Sectie 2 heeft intensief contact met de Belgische Tak 2 (hún Sectie 2); dit heeft al geresulteerd in een uitwisselingsdag in Oirschot. Hierbij werd aan de hand van presentaties, elkaars manier van inlichtingen -vergaren en -verwerken besproken. Conclusie na zo'n dag is toch, dat er grote interesse is naar elkaar toe en dat we veel kunnen leren van

elkaars manier van werken. De mogelijkheid om in de toekomst in elkaars sectie te werken tijdens oefeningen, wordt nu bekeken.

Het toeval wou dat dit Belgische Bataljon ook operationeel gereed was op het moment dat er een planingsopdracht bij ons bataljon binnenkwam voor een mogelijke inzet in Mali voor de EUTM (Europese Unie Trainingsmissie in Mali) aldaar. Ook zij waren aangewezen voor deze missie. De gezamenlijke verkenning verliep, mede doordat we elkaar al kenden van eerdere contacten bij Regimentsgelegenheden, zeer voorspoedig. Onze goede band met de Belgen uit zich nogmaals met een adjudant van ons bataljon die, geïntegreerd in een Belgische compagniestaf (van Bataljon 5e Linie Bevrijding), prima zijn werk kan doen in Mali met onze Belgische collega's.

Om de samenwerking met onze Belgische collega's nog intensiever te maken gaat onze C Compagnie in oktober geïntegreerd in het Bataljon Chasseurs Ardennais (Pantserinfanterie Bataljon Ardense Jagers uit Marche-en-Famen-



Schild Bataljon Bevrijding - 5e Linie ne, België) oefenen in Bergen-Hohne, Duitsland. Ons zusterbataljon, Bevrijding - 5e Linie, zal daar de tegenstander zijn van het Franstalige Belgische bataljon. We zullen dus ook de strijd op het gevechtsveld aangaan met ons zusterbataljon en niet alleen tijdens sportevenementen deze keer. Ongetwijfeld laten we u in een volgende editie van ons blad hier meer over weten.

Onze nauwe band met ons zusterbataljon uit België zal zeker niet verwateren de komende jaren. Integendeel zelfs! Buiten onze gezamenlijke herdenkingen en sportevenementen (Regimentsjaardag, Schietstandenloop,...) zullen we elkaar vaker op

oefening of missie tegenkomen.

Ongetwijfeld laten we u binnenkort meer weten over onze internationale samenwerkingen.

BERICHT UIT MALI

Door: Adjudant-onderofficier Fred
(Cfm. het huidige beleid worden, uit veiligheidsoverwegingen, de achternamen van personeel dat op een missie is niet bekend gemaakt en alleen de voornamen benoemd)

Volo et Valeo Collegae,

Vandaag is het vrijdag 20 augustus; inmiddels zitten we over de helft van de uitzending en het bevalt hier nog steeds uitstekend. Het is goed te merken dat de vakantieperiode voorbij is, want we worden overstelpt met bezoeken van hoogwaardigheidsbekleders. Blijkbaar wil toch een ieder iets weten van het trainingskamp hier; ik zal u in het kort verslag doen. Inmiddels zijn in onze periode alle hoogwaardigheidsbekleders hier wel geweest, beginnend met de toenmalige interim-president Traoré, daarna de stafchef van het Malinese leger, vertegenwoordigers van verschillende NGO's (Niet Gouvernementale Organisatie, of internationaal: Non- Governmental Organization) om de leefomstandigheden van de trainees te bekijken en in de afgelopen twee weken de Duitse en Belgische ambassadeur en de Nederlandse ambassadeur, samen met D66-kamerlid Sjoerd Sjoerdsma. Afgelopen vrijdag bracht Bert Koenders, Hoofd van de MINUSMA-missie (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali) nog in alle stilte een bezoek.



Fred met de Belgen op de KEITA en op de achtergrond de NIGER rivier

In tegenstelling tot wat ik vooraf verwachtte: dat het werk hier erg eentonig zou zijn, is het juist erg afwisselend. Zo ga je van de J2-meeting op het KTC

(Koulikoro Training Center), waar de veiligheidssituatie op en rond het KTC moet worden gebriefd, naar een bijeenkomst met het Italiaanse HUMINT (Human Intelligence) team. Daarna vergaderen met de J2 op MHQ (Main Headquarters) Bamako, dan een bijeenkomst met het Belgische HUMINT in Bamako en aansluitend post halen bij TNT-express. Op de maandag en vrijdag worden er voor de trainers door de compagnie staftenten in het oefenterrein gebracht. En dan is er nog het bijwonen van de eigen compagniesbriefing en regelmatig sporten, wat maakt dat de dagen en weken voorbij vliegen. Met het drukke schema zijn er nog meer taken voor mij weggelegd, namelijk het op afroep bijwonen van de SNR (Senior National Representative) -vergaderingen en ik geef ook nog Engels voor beginners aan het Spaanse deel van de Force- Protection. Al met al best lekker bezig!

De onderlinge samenwerking met de Belgen is uitstekend en met de Spanjaarden is er alleen een taalprobleem, dat we overigens binnen de duur van de uitzending niet gaan oplossen.

Afgelopen periode is weer een hele drukke geweest; zo zijn we met de CP (Commandopost) een paar keer buiten geweest, om de kerels aan het werk te zien en het terrein goed in het oog te houden, want met de huidige regens wordt het steeds zwaarder voor de voertuigen, om door het zompige terrein te verplaatsen, maar natuurlijk ook om er zelf eens even uit te zijn. Verder organiseren de Duitse collega's regelmatig iets om actief te blijven, zoals een volleybal toernooi en hierbij is de ondersteuning alom.

Onlangs hebben we zelfs een levensecht tafelvoetbaltoernooi gehad en de afgelopen week vond de verkenning door en van onze opvolgers plaats. Ook zijn de zgn. "Contact teams" over de vloer geweest, die bekijken of alle regelgeving wordt nageleefd. Deze zijn "as-we-speak" weer vertrokken. Om aan te geven hoe de samenwerking is en dat de twee regimenten elkaar weer hebben gevonden, is de samenwerking en operationeel "dingen" doen met het Regiment Bevrijding- 5e linie op de gevoelige plaat

vast gelegd. Dit prachtige plaatje is overigens op de heilige berg "KEITA" gemaakt met op de achtergrond de rivier de NIGER.

Hopelijk bent u nu enigszins op de hoogte van mijn bezigheden in het uitzendgebied.

Met vriendelijke Fuseliersgroet
Fred



2003 Bloemenhulde HM Koningin Beatrix



2003 Prinsjesdag als C Bcie



2012 Certificering van de Bcie in KLIETZ bij bestudering van de situatie op BMS



2012 Laatste deel van de mentale oefening tijdens Rhino Victory. De Batstaf tijdens de verplaatsing

Nú GRATIS kans op één van deze prijzen!

10x



Reischeque
t.w.v. € 1.000,-

15x



iPad Mini

100x



Dagje Slagharen
4 personen

Hoofdprijs:

€ 10.000,-

Bel **0800-1155** (gratis), geef uw unieke code en gegevens door en maak gratis kans op één van deze prijzen. Uw unieke code vindt u op de actieflyer.

Geen actieflyer meer bij dit magazine? Bel 0800-1155 om alsnog kans te maken op de prijzen. Geen 18? Geen kans.

Spelvoorwaarden: Deelname aan deze actie is gratis. Kijk voor de volledige actievoorwaarden op www.bankgiroloterij.nl/gratiskans. Deelname vanaf 18 jaar. Deze actie wordt mogelijk gemaakt door vfonds en de BankGiro Loterij. Als u belt naar 0800-1155 wordt door de BankGiro Loterij tijdens het gesprek gevraagd of een aanbod tot deelname aan de loterij voor het vfonds mag worden gedaan.